

Migrația internațională a forței de muncă implicații asupra țărilor gazdă și de origine în contextul pandemiei Covid-19.

Gál Erzsebet FINAL

by Cursant Utilizator

Submission date: 04-Jul-2022 09:02AM (UTC+0200)

Submission ID: 1866464773

File name:

Migratia_internationala_a_fortei_de_munca_implicatii_asupra_tarilor_gazda_si_de_origine_in_contextul_pandemiei_Covid-19._G_1868415836.pdf (1.01M)

Word count: 12343

Character count: 69020

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE ECONOMIE ȘI DE
ADMINISTRARE A AFACERILOR
PROGRAMUL DE STUDII DE MASTER:
MANAGEMENT ȘI INTEGRARE EUROPEANĂ

LUCRARE DE DISERTAȚIE
¹
MIGRAȚIA INTERNAȚIONALĂ A
FORȚEI DE MUNCĂ: IMPLICAȚII
ASUPRA ȚĂRILOR GAZDĂ ȘI DE
ORIGINE ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI
COVID-19

COORDONATOR:
Conf. univ. dr. habil. Noja Grațîela

ABSOLVENT:
Gál Erzsebet

TIMIȘOARA
2022

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA

**FACULTATEA DE ECONOMIE ȘI DE
ADMINISTRARE A AFACERILOR**

**PROGRAMUL DE STUDII DE MASTER:
MANAGEMENT ȘI INTEGRARE EUROPEANĂ**

1
**MIGRAȚIA INTERNAȚIONALĂ A
FORȚEI DE MUNCĂ: IMPLICAȚII
ASUPRA ȚĂRILOR GAZDĂ ȘI DE
ORIGINE ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI
COVID-19**

COORDONATOR:

1
Conf. univ. dr. habil. **Noja Grațîela**

ABSOLVENT:

Gál Erzsebet

**TIMIȘOARA
2022**

REFERAT

CUPRINS

1. Introducere	9
2. Literatura de specialitate	11
3. Studiu de caz și rezultate	19
3.1. Analiza principalilor indicatori specifici tematicii	19
3.2. Analiza clusterelor	29
4. Concluzii	35
5. Bibliografie	36

MIGRAȚIA INTERNAȚIONALĂ A FORȚEI DE MUNCĂ: IMPLICAȚII ASUPRA ȚĂRILOR GAZDĂ ȘI DE ORIGINE ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI COVID-19

Rezumat: Scopul lucrării este de a prezenta impactul pandemiei de COVID-19 asupra migrației internaționale a forței de muncă, din perspectiva țărilor gazdă și a țărilor de origine europene, în mod particular în cazul primelor cinci țări cu cele mai mari valori nete ale numărului de migranți din Europa, la nivelul anului 2020, respectiv ultimele cinci țări cu cele mai mici valori nete ale numărului de migranți. Lucrarea elaborată relevă efectele pandemiei de COVID-19, văzute prin prisma ocupării forței de muncă și a situației lucrătorilor migranți din Europa, implicațiile măsurilor restrictive și de sprijin și modul în care acestea au afectat migranții. Au fost colectate o serie de date calitative și cantitative cu privire la situația lucrătorilor migranți din timpul restricțiilor datorate pandemiei de COVID-19 în țările selectate, a căror analiză și prelucrare au evidențiat o serie de rezultate ce sugerează că frecvența modificărilor legislative și lipsa de coordonare internațională în abordarea COVID-19 a complicat situația lucrătorilor migranți, care au avut de suferit în urma închiderii frontierelor și în absența unui sprijin social adecvat. Lucrarea explorează problemele cu care se confruntă lucrătorii migranți în criza actuală și propune măsuri pentru a le atenua.

Cuvinte cheie: migrația internațională, forța de muncă, pandemia COVID-19, integrare europeană, dezvoltare economică.

1. Introducere

La sfârșitul anului 2019 și în primele luni ale anului 2020, mass-media abunda în știri care atrăgeau atenția asupra posibilității unei epidemii internaționale. Globalizarea a atins proporții semnificative până în 2020, astfel încât interdependența economică și politică erau deja pregnante în multe domenii ale vieții (ca de exemplu lanțurile globale de aprovizionare, logistica, libertatea de mișcare, turismul și migrația internațională). Având în vedere teorema general acceptată conform căreia migrația este un fenomen actual global, singura întrebare a fost când va apărea primul pacient confirmat cu COVID-19 și în Europa.

În data de 31 decembrie 2019, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a fost informată în mod oficial cu privire la un focar de pneumonie la scară largă de cauză necunoscută, care a fost identificat pentru prima dată în Wuhan, provincia Hubei, China. În data de 11 martie 2020 Organizația Mondială a Sănătății a declarat stare de pandemie, moment ce reprezintă începutul celei mai importante calamități globale a secolului și cea mai mare provocare cu care s-a confruntat omenirea de la cel de-al Doilea Război Mondial. În primele luni, virusul a fost limitat din punct de vedere al răspândirii în China, însă ulterior s-a răspândit pe toate continentele, iar Europa nu a făcut excepție.

Restricțiile severe menite să controleze răspândirea virusului COVID-19 au provocat o criză majoră în economia mondială, și au avut un efect profund asupra întregii umanități și asupra aspectelor vieții de zi cu zi a populației, indiferent de statutul social al componenților acesteia, afectând societatea nu numai din punct de vedere sanitar și economico-financiar, ci și din punct de vedere social și al fenomenului migrației. Principalele restricții au limitat migrația,

fie că ne referim la migrația internațională, fie la migrația intra-UE, deoarece s-a considerat că minimizarea contactului dintre persoane este esențială pentru a controla răspândirea virusului.

În același scop, frontierele au fost închise și toate conexiunile de transport suspendate. Aceste decizii au condus la schimbări majore în procesele de migrație internațională, deoarece multe țări și-au închis granițele fără a oferi migraților și propriilor cetățeni posibilitatea de a părăsi țara sau de a se întoarce în țara de origine. Suspendarea activității unor industrii care în mod tradițional angajează imigranți a dus la disponibilizări în masă, existând numeroase situații în care muncitorii nu au avut la dispoziție nici măcar mijloacele financiare necesare pentru a se întoarce în țara de origine, dar nici pentru a se susține în țara gazdă.

Abordările privind gestionarea fluxurilor de migrați variază de la o țară la alta, în funcție de evoluția numărului de persoane infectate cu COVID-19, precum și de contribuția adusă de migrație economiei naționale. Deoarece migrații pot avea un rol important în economia țărilor sursă și gazdă, ambele sunt responsabile cu gestionarea fluxurilor de migrație. Migrații stimulează atât economia țării gazdă, cât și economia țării sursă, care poate depinde într-o măsură considerabilă de remitențele emigranților.

Lucrarea analizează efectul pandemiei de COVID-19 asupra lucrătorilor migrați și asupra condițiilor de muncă ale acestora în cadrul primelor cinci țări cu cele mai mari valori nete ale numărului de migrați din Europa, la nivelul anului 2020, respectiv ultimele cinci țări cu cele mai mici valori nete, chiar negative, ale numărului de migrați, precum și modul în care măsurile luate la nivelul statelor membre ale UE pentru combaterea răspândirii COVID-19, cum ar fi interzicerea călătoriilor transfrontaliere sau chiar și din interiorul frontierelor naționale, introducerea carantinei pentru sosirile internaționale sau izolarea la domiciliu pentru o anumită perioadă de timp, au afectat mobilitatea de pe piața muncii.

Analizând prevalența contractelor pe perioadă determinată, poziția în distribuția veniturilor și posibilitatea efectuării atribuțiilor lor, în calitate de angajați, în regim de telemuncă atât pentru lucrătorii cheie, cât și pentru restul lucrătorilor imigranți, sunt evidențiate vulnerabilitățile potențiale pentru aceste două grupuri. Angajații din străinătate, în special imigranții din afara UE, sunt dezavantajați în toate aceste trei dimensiuni, existând o probabilitate mai ridicată ca aceștia să aibă un loc de muncă temporar și mai puțin susceptibil în regim de telemuncă și să câștige salarii mai mici.

Criza migrației din cadrul UE, indusă de pandemie influențează atât tendințele economice regionale, cât și cele globale. Uniunea Europeană oferă un bun exemplu statelor terțe care se confruntă cu o criză de migrație datorată COVID-19 în soluționarea problemelor legate de fluxurile și statutul migraților.

Lucrarea continuă după cum urmează: capitolul doi oferă o imagine de ansamblu asupra literaturii de specialitate cu privire la migrația internațională a forței de muncă și implicațiile acesteia asupra țărilor gazdă și de origine în contextul pandemiei Covid-19. În capitolul trei sunt surprinse efectele pandemiei COVID-19 asupra migrației internaționale, fiind, totodată prezentat studiul de caz elaborat și rezultatele acestuia. În partea finală a lucrării, în capitolul patru, sunt oferite linii directe pentru a minimiza daunele pe care restricțiile le-au cauzat migraților, în țările în care migrația are un rol important în economie și sunt cuprinse succint concluziile acestei lucrări.

2. Literatura de specialitate

Pandemia de COVID-19 este un fenomen global care ridică o multitudine de noi provocări socio-economice și demografice. Există deja numeroase lucrări teoretice și metodologice ce urmăresc prezentarea efectelor pandemiei, în particular cele care afectează mobilitatea și situația migranților. Cu toate acestea, nu există o metodologie unică pentru colectarea datelor statistice despre migrații care se confruntă cu dificultăți în țările gazdă, de tranzit și sursă. În cele mai multe cazuri, sunt folosite date de la agențiile naționale, regionale sau internaționale de informare, mass-media și purtătorii de cuvânt oficiali.

Lucrarea se bazează pe studiile despre migranți și situația pieței muncii în contextul pandemiei COVID-19 efectuate de cercetători și experți din organizațiile internaționale și institutele de cercetare. Organizațiile internaționale care au analizat impactul pandemiei asupra mobilității și situației migranților sunt Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Organizația Internațională pentru Migrație (OIM), Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicii de Migrație, Organizația Internațională a Muncii (ILO), Fondul Națiunilor Unite pentru Populație (UNPF), Eurostat, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), Banca Mondială și multe altele.

La începutul secolului XXI, globalizarea, progresul din domeniul telecomunicațiilor și dezvoltarea rețelelor de transport au determinat o creștere semnificativă a fluxurilor de migrație. Înainte de izbucnirea pandemiei de COVID-19, migrația reprezenta mișcarea în masă dintr-un loc în altul a oamenilor care aveau intenția de a rămâne definitiv sau pentru o perioadă de timp limitată în noua locație. O ilustrare vie este "criza migranților" din 2015-16. În perioada dinaintea pandemiei de COVID, dezvoltarea rețelelor de comunicații și a transporturilor au determinat o scădere a eficienței controlului migrației de către statele naționale (de Haas et al., 2019). Fluxurile de migrație au fost percepute din ce în ce mai mult de guvernele naționale ca amenințări la adresa securității (Estevens, 2018), iar în perioada restricțiilor cauzate de COVID-19 politicile de securizare a migrației au fost înlocuite cu o politică a închiderii granițelor naționale ca măsură împotriva pandemiei de coronavirus. Inițiativele UE de a recăștiga controlul asupra fluxurilor de migrație de tranzit fără documente au creat o discrepanță între statele membre și au evidențiat diferențele dintre acestea în ceea ce privește viziunea asupra politicii din domeniul migrației și controlului migrației.

Lucrarea lui de Haas et al. (2018) cercetează modificările regimurilor de vize din ultimii 50 de ani și demonstrează că restricțiile sunt ineficiente și pot avea efecte secundare, precum migrația care ia forme ilegale sau schimbarea rutelor, dar nu îi determină pe oameni să își abandoneze planurile de emigrare. Pe măsură ce controlul la frontieră devine mai strict, fluxurile de migranți încep să caute noi modalități de a ajunge în țara de destinație. Astfel, geografia fluxurilor de migrație este în continuă schimbare.

În contextul globalizării, fluxurile de migrație în creștere au fost privite înainte de pandemie ca o consecință naturală a creșterii mobilității, a inovației tehnologice și a altor factori conecși. Înainte de "criza migranților" din 2015-16, riscurile sanitare legate de migrație erau un subiect de cercetare relativ marginal. Aceste riscuri erau asociate cu taberele de refugiați, zonele care ofereau adăpost unui număr mare de persoane strămutate, și chiar cu conflictele de care aceștia încercau să scape.

Da-a lungul perioadei 2010-2022 au avut loc o serie de evenimente și fenomene care au afectat fluxul de migrație din UE, dintre care cele mai importante sunt:

- a) Expansiunea UE. În timp ce Croația este singura țară care a aderat la UE în perioada 2010-2022, impactul aderării țărilor din Europa de Est din 2004 și 2007 încă se resimte. Aderarea acestor țări a permis un flux din țările din estul UE către țările din vestul UE. Studiile efectuate în ultimul deceniu au încercat în principal să ajute la identificarea și înțelegerea mai profundă a factorilor care determină acest flux.
- b) Criza financiară. În 2008, Europa a fost lovită de Marea Recesiune, iar în 2010 de criza din zona Euro. Consecințele economice ale acestor crize s-au simțit puternic în prima jumătate a anilor '10. Pe de o parte, criza financiară a descurajat migrația, deoarece cetățenii UE au avut la dispoziție mai puține mijloace pentru a migra și mai puține oportunități de angajare în țările de destinație ca urmare a crizei financiare. Pe de altă parte, criza UE a afectat mai puternic unele țări din UE, ceea ce a dus, fără îndoială, la o mai mare migrație din aceste țări către țările din UE în care criza financiară a provocat mai puține daune economice. Literatura de specialitate se concentrează asupra impactului pe care criza financiară l-a avut asupra fluxurilor de migrație Est-Vest și Sud-Nord.
- c) „Exodul creierelor”. Uniunea Europeană încurajează schimburile și fluxurile de forță de muncă înalt calificată și de studenți între țările UE pentru a face schimb de cunoștințe și a crește conectivitatea dintre statele membre. Cu toate acestea, atunci când vine vorba de migrația forței de muncă înalt calificată, există o problemă sensibilă. Având în vedere oportunitățile tot mai mari de a migra în alte state membre ale UE, unele state membre sunt îngrijorate că își vor pierde populația înalt calificată, fenomen cunoscut și sub numele de „exodul creierelor”. Tema mobilității studenților a primit o atenție din ce în ce mai mare pe măsură ce numărul studenților care studiază într-un alt stat membru al UE sau care participă la un program de schimb de studenți a crescut, mobilitatea studenților devenind o parte substanțială a mobilității totale din interiorul UE. Cu toate acestea, mobilitatea studenților este diferită de migrația forței de muncă și, prin urmare, înțelegerea factorilor determinanți ai stabilirii destinației și motivațiilor studenților de a studia în străinătate este importantă pentru înțelegerea unei părți substanțiale a migrației intra-UE.
- d) Criza refugiaților din 2015-16, în cadrul căreia un număr de aproximativ 1,1 milioane de migranți din Africa și Orientul Mijlociu, dintre care mulți erau solicitanți de azil și refugiați, au ajuns în Europa (Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale). Principalele țări gazdă sunt reprezentate de Italia, Spania, Polonia, Germania și Marea Britanie. Raportul EASO 2020 observă, de asemenea, că retragerile cererilor de azil pot fi un indiciu al unei deplasări secundare, deoarece majoritatea acestor retrageri au loc în țările de la granița UE. Sosirea acestui flux semnificativ de solicitanți de azil în Europa este un subiect larg dezbătut în ultimul deceniu, majoritatea studiilor concentrându-se mai degrabă pe migrația către UE decât pe mobilitatea solicitanților de azil și a refugiaților din cadrul UE.
- e) Statul bunăstării și politica. În unele dintre țările din vestul UE, există o îngrijorare cu privire la faptul că imigranții ar veni în țările UE mai bogate pentru a beneficia de asistența socială mai bună din aceste țări în comparație cu țara lor de origine. Brexit-ul are într-o oarecare măsură legătură cu acest fenomen, deoarece votul din urma referendumului din 22 iunie 2016, la care alegătorii britanici au votat cu majoritate simplă pentru părăsirea Uniunii Europene, s-a datorat cel puțin parțial sentimentelor negative față de migrația din interiorul UE. Acest lucru determinând interesul cercetătorilor de a investiga în ce măsură dispozițiile privind bunăstarea atrag cu adevărat imigranții.

- f) Invasia Rusiei în Ucraina. Războiul dintre Rusia și Ucraina, care a început în anul 2014, a escaladat subit într-un conflict și mai periculos, la data de 24 februarie 2022, când Rusia a invadat Ucraina, provocând o criză de refugiați, peste 3 milioane de refugiați din Ucraina fiind înscrși pentru protecție temporară sau scheme naționale similare de protecție în Europa (Agenția ONU pentru Refugiați). Escaladarea conflictului din Ucraina a cauzat victime civile și distrugerea infrastructurii civile, forțând oamenii să-și părăsească casele pentru a căuta refugiu, protecție și asistență. Peste 8 milioane de refugiați din Ucraina au trecut granițele către țările vecine, iar mulți alții au fost forțați să se mute în interiorul țării (Agenția ONU pentru Refugiați). Având în vedere că încă nu sunt disponibile multe date, o măsurarea impactului invaziei Rusiei în Ucraina asupra migrației intra-UE în ansamblu nu este fezabilă.
- g) Pandemia de COVID-19. Măsurile datorate COVID-19 instituite încă din primele luni ale anului 2020 au avut un impact semnificativ asupra migrației intra-UE. În analiza impactului pandemiei de COVID-19 asupra migrației forței de muncă din UE, este important să se țină cont de factorii multipli și de complexitatea interconexiunilor care au apărut din momentul în care frontierele tuturor statelor au fost închise și aproape toate tipurile traficului de pasageri au fost suspendate pe întreg mapamondul. Amenințarea la adresa supraviețuirii și a securității propriilor cetățeni, precum și nevoia de a lua decizii prompte au adus statul național în prim-planul luptei, care consta parțial în închiderea frontierelor naționale și instituirea carantinei. La începutul pandemiei, asociațiile supranaționale, precum UE, ONU sau OCDE nu erau pregătite să facă față noilor provocări la adresa securității publice, sau insecurităților legate de economie, alimentație, sănătate și mediu. Dar, pe măsură ce criza a progresat, aceste organizații au început să militeze pentru coeziune și să ofere un răspuns solidar pandemiei. În acest sens secretarul general al Națiunilor Unite, António Guterres, a afirmat: „COVID-19 amenință întreaga omenire, prin urmare întreaga omenire trebuie să riposteze. Răspunsurile individuale ale țărilor nu vor fi suficiente.”. Măsura în care pandemia de COVID-19 a afectat fluxurile de migrație a forței de muncă reprezintă tema de cercetare a lucrării prezente, și totodată o temă de cercetare actuală larg dezbătută în literatura de specialitate.

Crizele economice care au afectat migrația au avut loc înainte de izbucnirea pandemiei de COVID-19. Criza de la începutul anilor 1970 a forțat numeroși migranți din Turcia și Europa de Sud să se stabilească în Europa de Vest iar criza financiară din 2008 a fost însoțită de o migrație de întoarcere în masă (Fix et al., 2009). Cu toate acestea refugiații și rutele pe care le folosesc pentru a ajunge în UE au fost mult timp în centrul atenției academice, cu atât mai mult cu cât solicitările de azil nu au mai fost luate în considerare din cauza pandemiei. Solicitanții de azil continuau să sosească în sudul UE iar numărul refugiaților provoca tensiuni tot mai mari între statele membre. Discursul privind refugiații din cadrul UE este o parte importantă a literaturii vest-europene, alături de cel al migranților fără acte. Dezbaterile politice și academice despre posibilitățile de a repatria migranții era de actualitate în rândul cercetătorilor occidentali chiar și în contextul restricțiilor datorate măsurilor de carantinare (Guadagno, 2020). Statul, ca instituție, este legiuitorul atunci când vine vorba de condițiile de intrare, de ieșire sau de ședere în țară, iar statul în legislația sa stabilește criteriile pentru a decide cine este imigrant și cine este refugiat. În condițiile datorate măsurilor instaurate pentru prevenirea răspândirii virusului, în care condițiile de intrare și ieșire dintr-un stat se modificau frecvent și presupuneau și sancțiuni severe, migranții se puteau găsi cu ușurință într-o situație ilicită. Din acest punct de vedere, atitudinea principalelor țări gazdă europene care au ales calea așa-numitei amnistii migraționale cu diferite forme de liberalizare a permisului de ședere, poate fi privită ca fiind umanitară.

În timp ce crizele anterioare au condus la o scădere a cererii forței de muncă, restricțiile de mobilitate au provocat o criză pe partea ofertei de pe piața muncii. Dezvoltarea economiei platformelor online a redus șomajul prin restructurarea și prin crearea de noi oportunități pe piața muncii (Eurofound, 2022). Noua conjunctură determină necesitatea studiului noilor aspecte ale migrației, în cadrul căruia ar trebui să se acorde o atenție deosebită modului în care migrații gestionează situația datorată pandemiei. O linie importantă de investigație este explorarea abordărilor de cooperare între guverne, ONG-uri și migrații afectați. Mai mult, este nevoie de a găsi modalități de simplificare atât a șederii în țara gazdă, cât și a întoarcerii în țara de origine în situații similare. Această lucrare analizează și aceste aspecte prin prisma țărilor selectate.

Prin introducerea noțiunii de cetățenie a UE, fiecare cetățean al unui stat membru are dreptul de a circula și a se stabili liber pe teritoriul statelor membre, ba mai mult, spațiul Schengen, perceput ca fiind unul dintre realizările definitorii ale Uniunii Europene, presupune eliminarea controalelor la frontierele interne pentru toate persoanele precum și posibilitatea ca toți cetățenii UE să poată intra în spațiul Schengen prezentând doar cartea de identitate sau pașaportul. Pandemia de COVID-19 a pus existența spațiului Schengen în pericol deoarece statele membre și-au închis frontierele naționale pentru a combate răspândirea virusului. Introducerea certificatului digital privind COVID în iulie 2021 a reprezentat soluția pentru soluționarea acestui aspect. Afluxul considerabil de refugiați și migrați în UE, precum și atacurile teroriste reprezentând în continuare principalele provocări cu care se confruntă UE.

Majoritatea statelor membre ale UE au fost determinate de contextul pandemiei de COVID-19 să declare stare de urgență și să reintroducă controale la frontierele interne, să aplice restricții temporare pentru călătoriile din alte țări ale UE, sau chiar și să își închidă frontierele naționale (vezi Tabelul 1). Parlamentul UE și-a transmis preocuparea în repetate rânduri prin diferite rezoluții adoptate în 2020 și 2021 solicitând statelor membre o mai bună coordonare și o revenire fără întârziere la un spațiu Schengen reformat și funcțional.

Tabelul 1. Frontierele deschise/închise ale țărilor analizate în contextul pandemiei de COVID-19 (până la 1 iunie 2022)

Țara	Data închiderii frontierei	Data deschiderii	Situația oficială în momentul închiderii	Situația reală existentă la data de 1 iunie 2022
Austria	16.03.2020	16.05.2022	Toate restaurantele, cafenelele, barurile și magazinele, în afară de cele pentru aprovizionarea de bază, au fost închise. Au fost interzise vizitele la azilurile de bătrâni. Traficul aerian a fost în mare parte suspendat. Au intrat în vigoare reglementări stricte privind interzicerea circulației.	Restricțiile de intrare au fost eliminate, fiind permis accesul fără impunerea regulii 3G, respectiv prezentarea dovezii privind vaccinare, vindecarea sau testarea, exceptând țările considerate zone de risc.
Croația	15.03.2020	01.05.2022	Închiderea școlilor, anularea evenimentelor publice, trecerea în regim de telemuncă pentru unele sectoare sau categorii de lucrători, sau suspendarea contractelor de muncă. Controale la frontieră – instituirea	Prezentarea certificatului de vaccinare privind COVID-19 sau a rezultatului negativ al testării anti-Covid nu mai este obligatorie, începând cu data de 1 mai 2022.

			carantinei și a autoizolării pentru o perioadă de 14 zile la sosirea din anumite țări.	
Germania	22.03.2020	01.06.2022	Lockdown parțial. A adus restricții asupra vieții publice. Restaurantele și cinematografele sunt închise. La fel și școlile și centrele de zi pentru copii mici. Călătoriile internaționale sunt restricționate. Vizitele la spitale, casele de îngrijire și casele pentru bătrâni nu mai sunt permise. Mulți angajați au trecut în regim de telemuncă.	Pentru cetățenii UE nu mai există obligativitatea prezentării la intrare a dovezii vaccinării anti-COVID-19, a vindecării de COVID-19 sau rezultatul negativ al unui test pentru COVID-19.
Grecia	22.03.2020	01.05.2022	Mișcarea în afara casei a fost permisă numai pentru șapte categorii de motive: deplasarea la sau de la locul de muncă în timpul orelor de lucru, la farmacie sau pentru vizita la medic, la un magazin alimentar sau la banca pentru servicii care nu pot fi efectuate online, asistarea unei persoane care are nevoie de ajutor sau deplasarea la un eveniment major (înmormântare, căsătorie, botez) precum și deplasarea în aer liber pentru plimbarea animalului de companie, exerciții fizice individuale sau în perechi.	În contextul pandemiei de COVID-19, începând cu data de 01.05.2022 nu sunt impuse restricții la intrare pentru persoanele care sosesc din state membre UE și Schengen.
Italia	09.03.2020	01.06.2022	Școlile și universitățile sunt închise. Lockdown la nivel național. Toate restaurantele și barurile sunt închise. Fabricile sunt închise și toată producția considerată ca fiind neesențială este oprită.	Nu mai este obligatorie prezentarea certificatului digital UE la momentul trecerii frontierei de stat. Anterior, începând cu 01.05.2022, s-a renunțat și la solicitarea de completare a Formularului Digital European de Localizare a Pasagerilor (PLF).
Polonia	15.03.2020	28.03.2022	Închiderea școlilor, a universităților, a birourilor și anularea evenimentelor publice, limitarea adunărilor non-familiale la două persoane și a adunărilor religioase la șase și interzicerea călătoriilor neesențiale.	Autoritățile au abrogat toate restricțiile privind călătoriile în Polonia, ne mai existând constrângerea de a prezenta certificatul de vaccinare, dovada efectuării unui test sau de a intra în carantină la sosire.
Portugalia	19.03.2020	30.06.2022	Granița cu Spania a fost închisă existând doar nouă puncte de intrare ce permiteau transportul de mărfuri și trecerea lucrătorilor transfrontalieri. Școlile primare, gimnaziale, liceele și	Este decretată Stare de Alertă până la data de 30.06.2022. Intrarea în țară este permisă în baza prezentării Certificatului

			universitățile au fost închise. Carantinarea obligatorie pentru toate persoanele infectate sau expuse riscului.	Digital COVID al UE, a dovezii trecerii prin boală cu cel mult 180 de zile anterior intrării în țară.
România	08.03.2020	09.03.2022	Controale internaționale de călătorie, interzicerea sosirilor din anumite regiuni. Închiderea școlilor și universităților. Trecerea în regim de telemuncă sau suspendarea contractelor pentru unele sectoare sau categorii de lucrători. Anularea evenimentelor publice și restricționarea la adunărilor publice.	Au fost ridicate toate restricțiile inerente pandemiei de COVID-19, precum și restricția sau interzicerea anumitor activități prevăzute în H.G. 171/03.02.2022.
Spania	14.03.2020	02.06.2022	Interzicerea deplasărilor cu excepția celor realizate în scopul aprovizionării cu alimente, medicamente și pentru a lucra. Școlile și universitățile sunt închise.	Începând cu data de 02.06.2022, cetățenilor statelor membre ale UE sau din statele asociate Schengen, nu li se mai solicită prezentarea certificatului COVID-19.
Suedia	11.03.2020	01.04.2022	Guvernul a adoptat o lege care interzicea adunările mari, iar instituțiile de învățământ secundar și superior au fost sfătuite să treacă la învățământul la distanță.	Toate restricțiile cu privire la călătoriile în Suedia ale cetățenilor străini au fost eliminate.

Sursa: prelucrare proprie a informațiilor disponibile pe Ministerul Afacerilor Externe

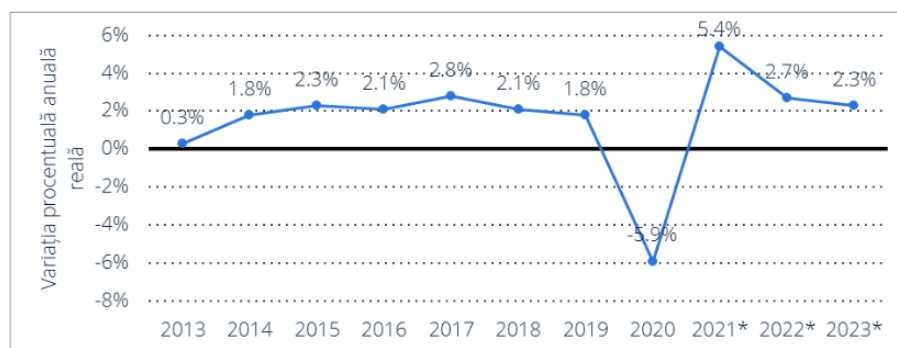
³ În 13 octombrie 2020, statele membre ale UE au adoptat o recomandare a Consiliului privind o abordare coordonată a restricțiilor privind libera circulație, ca răspuns la pandemia de COVID-19. Recomandarea a fost actualizată la 1 februarie 2021, 14 iunie 2021 și 25 ianuarie 2022. Membrii UE au convenit, de asemenea, și asupra unei abordări comune pentru călătoriile din țările din afara UE în UE, așa cum este stabilită într-o recomandare a Consiliului. La 22 februarie 2022, Consiliul a actualizat recomandarea de a facilita în continuare călătoriile din afara UE în UE. Statele membre au convenit să aplice aceste actualizări începând cu 1 martie 2022.

În contextul pandemiei de COVID-19, există mai mulți factori care determină un grad de vulnerabilitate mai ridicat în rândul lucrătorilor imigranți, comparativ cu forța de muncă autohtonă. În primul rând, fluxurile migratorii ale forței de muncă, fie că vorbim despre emigranți sau imigranți, se confruntă de obicei cu o integrare socio-economică mai atenuată. Fiind relativ nou-intrați pe piața forței de muncă din țara gazdă, există o probabilitate mai ridicată ca aceștia să aibă contracte pe durată determinată, să lucreze în baza unor aranjamente informale și să aibă un loc de muncă cu un program redus. Veniturile lor sunt, de obicei, mai reduse comparativ cu veniturile acumulate de forța de muncă autohtonă, ceea ce implică pentru muncitorii străini și o capacitate mai mică de a economisi. În plus, statutul de rezidență al migranților determină în general și dreptul lor la asistență socială din partea țării gazdă, limitându-le accesul comparativ cu forța de muncă autohtonă (Avato et al., 2010).

În contextul pandemiei globale de COVID-19 și al recesiunii economice asociate, care este declanșată de restricțiile impuse de guvern și de scăderea cererii de bunuri și servicii din

partea cetățenilor, fără îndoială, această vulnerabilitate poate fi exacerbată. Fluxurile migratorii ale forței de muncă sunt mai susceptibile la pierderea locului de muncă în timpul unei recesiuni economice (Dustmann et al., 2010): probabilitatea mai ridicată de a deveni șomeri, asociată cu economii mai mici și cu un acces limitat la protecție socială, este ipoteza sărăciei și a marginalizării. Pentru fluxurile migratorii ale forței de muncă care beneficiază de vize temporare, conjunctura datorată pandemiei poate pune în pericol și șansele acestora de a-și reînnoi documentele de ședere, forțând lucrătorii străini fie să se întoarcă acasă, fie să rămână ca imigranți fără acte. Pe lângă acești factori preexistenți care tind să accentueze în sens negativ situația economică a migranților în timpul recesiunilor, pot exista riscuri specifice pandemiei care îi afectează în mod disproporționat. În ceea ce privește starea de sănătate, imigranții se pot confrunta cu un pericol mai mare decât populația autohtonă fiind, în general, mai expuși la contagiune datorită tendinței de a trăi în zone mai dens populate, de a lucra în condiții de supraaglomerare și de a fi concentrați în funcții care prevăd contact direct cu alte persoane (de exemplu, îngrijirea vârstnicilor sau a copiilor). În plus, orice obstacol suplimentar cu care se poate confrunta forța de muncă migrantă în accesul la asistență medicală, ca de exemplu, existența unei bariere lingvistice datorită limbii străine, devine extrem de importantă, crescând șansele ca expunerea la contagiune să ducă la consecințe dramatice asupra sănătății.

Natura particulară a recesiunii economice cauzate de pandemie (vezi Figura 1), în special, impactul său diferențial asupra sectoarelor economiei în funcție de faptul că acestea sunt considerate esențiale sau nu, implică efecte eterogene asupra vulnerabilității migranților în ocupații cheie și în alte ocupații. Dacă lucrătorii cheie migranți se pot confrunta cu o probabilitate redusă de a-și pierde locul de muncă în ciuda recesiunii economice, expunerea lor la COVID-19 poate fi mult mai ridicată, fiind plasați în prima linie. Pe de altă parte, migranții care nu erau angajați în sectoare-cheie, și care erau supuși ordinilor de restricționare a circulației pentru reducerea contagiunii cu virusul, se confruntau cu deteriorarea rapidă a situației lor financiare.

Figura 1. Rata medie anuală de creștere a PIB în Uniunea Europeană din 2013 până în 2023
Sursa: Comisia Europeană

În 2020, produsul intern brut din Uniunea Europeană a scăzut cu 5,9% din cauza impactului pandemiei de COVID-19. Pentru 2021 este prognozată o rată de creștere de 5,4%, care ar fi cea mai rapidă creștere a economiei din 2017, când economia UE a crescut cu 2,8%.

Măsurile în care funcțiile considerate a fi neesențiale puteau fi realizate în regim de telemuncă a devenit dintr-o dată un element esențial pentru menținerea nivelurilor de ocupare a forței de muncă. Deși dovezile bazate pe experimente sociale (Barrero, et al., 2021, Martin, et. al.,

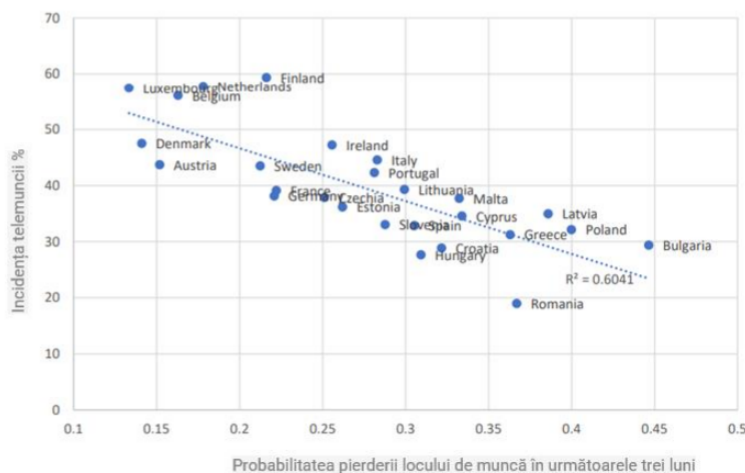
2022) sugerează îmbunătățiri ale productivității lucrătorilor datorită trecerii în regim de telemuncă, aranjamentele de telemuncă sunt încă relativ neobișnuite, fiind sub 10% în majoritatea țărilor (Eurofound și Organizația Internațională a Muncii, 2017). Boeri et al. (2020) estimează că ponderea locurilor de muncă care ar putea fi realizate la distanță variază între 20 și 30% în anumite țări ale UE (vezi Tabelul 2). Trecerea în regim de telemuncă îi poate ajuta pe lucrătorii migranți angajați în sectoare neesențiale să-și păstreze locurile de muncă dacă funcția pe care au fost angajați înainte de răspândirea pandemiei permite acest lucru.

Tabelul 2. Ponderea locurilor de muncă care pot fi realizate în regim de telemuncă

Țara	Ponderea locurilor de muncă care pot fi realizate în regim de telemuncă
Italia	23.9%
Franța	28.2%
Germania	28.7%
Spania	25.4%
Suedia	30.7%

Sursa: Boeri, Caiumi și Paccagnella (2020): *Mitigating the work-security trade-off*, www.voxeu.org

Regimul de telemuncă are consecințe distribuționale substanțiale, deoarece profesiile ce necesită muncitori înalt calificați tind să fie mai susceptibile regimului de telemuncă spre deosebire de cele cu un nivel de calificare scăzut. Sostero et al. (2020) au descoperit că în țările în care mai mulți angajați au început să lucreze de acasă ca urmare a pandemiei, o pondere mai mică a populației a raportat pierderea temporară a locului de muncă, pierderea definitivă a locului de muncă sau că timpul lor de lucru a scăzut. Nesiguranța locului de muncă a fost, de asemenea, mai scăzută în aceste țări (vezi Figura 2).

Figura 2. Incidența mai mare a telemuncii, probabilitate mai mică auto-raportată de pierdere a locului de muncă

Sursa: Comisia Europeană

Pierderea locurilor de muncă îi afectează pe cei vulnerabili în mod disproporționat. Lucrătorii cheie nu riscă concedieri în masă, deoarece funcția lor este considerată esențială în timpul pandemiei, cu toate acestea, posibilitatea de a-și desfășura atribuțiile de acasă are implicații și pentru ei. Măsurile de distanțare socială au scopul de a proteja populația de infecție prin reducerea interacțiunii sociale. Având în vedere rolul lor esențial din cadrul societății, lucrătorii cheie sunt adesea scutiți de aceste măsuri și sunt rugați să își îndeplinească funcțiile, indiferent dacă pot fi realizate de acasă sau nu. Dar acest lucru îi expune la un risc mai ridicat de contaminare pe acei lucrători cheie a căror profesie nu poate fi realizată în regim de telemuncă, ca de exemplu, medicii, asistentele medicale, lucrători din domeniul salubrității și ridicării deșeurilor.

3. Studiu de caz și rezultate

3.1. Analiza principalilor indicatori specifici tematicii

Scopul lucrării este de a prezenta impactul pandemiei de COVID-19 asupra migrației internaționale a forței de muncă, din perspectiva țărilor gazdă și a țărilor de origine intra-europene. Din acest motiv au fost selectate pentru a fi analizate, din punct de vedere al țărilor gazdă, primele cinci țări cu cele mai mari valori nete ale numărului de migranți din UE, la nivelul anului 2020, respectiv Germania, Spania, Italia, Austria și Suedia, iar pentru analiza din perspectiva țărilor de origine au fost selectate ultimele cinci țări cu cele mai mici valori nete, chiar negative, ale numărului de migranți, respectiv România, Polonia, Grecia, Croația și Portugalia (vezi Figura 3). În 2020, Germania a avut cele mai mari cifre ale migrației nete din Europa, cu peste 543 de mii de persoane, în timp ce România a avut cea mai mică cifră a migrației nete, având o valoare negativă de aproape 74 de mii. După Germania, Spania și Regatul Unit au avut al doilea și al treilea cel mai mare număr al migrației nete în acel an, cu 498 mii și, respectiv, 260 mii.

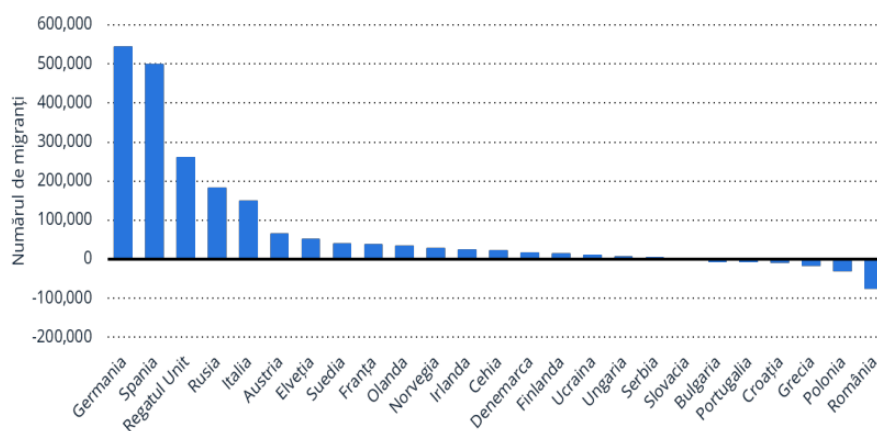

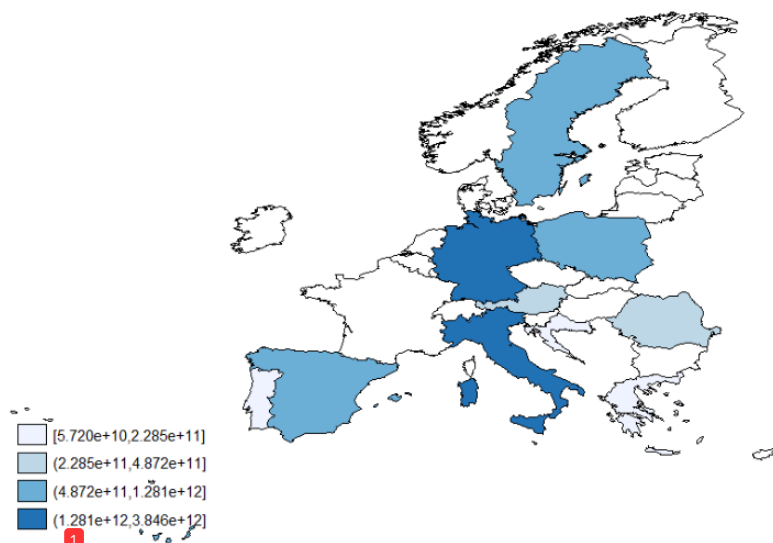
Figura 3. Migrația netă în țări europene selectate în 2020

Sursa: UN DESA

Într-o primă etapă, în concordanță cu obiectivul principal al lucrării, enunțat încă din partea introductivă, analiza empirică a presupus colectarea unor indicatori esențiali și reprezentativi tematicii abordate pentru cele 10 de state membre ale Uniunii Europene selectate, respectiv

Germania, Spania, Italia, Austria, Suedia, România, Polonia, Grecia, Croația și Portugalia, pentru perioada de timp 2010-2020, indicatori ce sunt analizați din punct de vedere dinamic și evolutiv.

Pentru a efectua studiul, sunt utilizate statisticile oficiale publicate de Eurostat și Banca Mondială. Aceste date sunt detaliate și fiabile, acoperind toate statele membre UE. Din octombrie 2020, UE include 27 de țări întrucât la 31 ianuarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniune. Pentru analiză au fost selectați doi indicatori primari care caracterizează economiile țărilor membre ale Uniunii Europene, respectiv PIB pe cap de locuitor și productivitatea muncii din statele membre UE. Indicatorii primari selectați ne permit să tragem concluzii pertinente, produsul intern brut al unei țări fiind apreciat de către Tim Callen (2020) drept „indicatorul statistic cel mai puternic al dezvoltării și progresului național acesta oferind informații despre mărimea economiei și modul în care aceasta funcționează.”. În cazul celor 10 țări analizate, se poate observa (Figura 4) că din perspectiva indicatorului PIB total, la nivelul anului 2020, cele mai mari valori sunt înregistrate de cele trei țări exponente ale marilor puteri economice europene, respectiv Germania, Italia și Spania, urmate de Polonia, Suedia și Austria. Luând în considerare valoarea nominală a aceluiași indicator pentru anul 2019, putem spune că efectele datorate pandemiei de COVID-19 au avut o influență semnificativă asupra evoluției PIB al economiilor țărilor analizate, acest indicator fiind afectat în sens negativ în aproape toate țările analizate, făcând excepție numai Suedia, care în anul 2020, a înregistrat față de anul precedent o creștere nominală a PIB de peste 7,3 mld. \$.

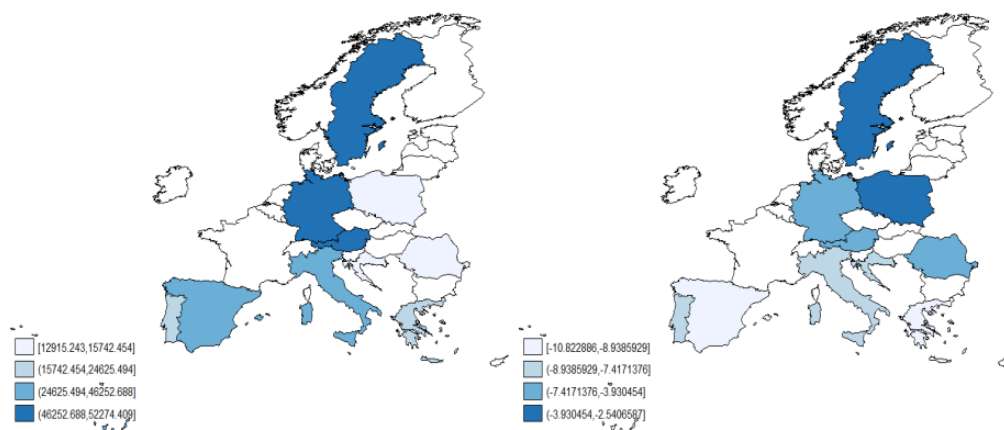
Figura 4. Produsul intern brut total (mil. USD) la nivelul celor 10 țări analizate, 2020

Sursa: prelucrare proprie a datelor Eurostat în Stata 14

Harta din partea stângă a figurii 5. prezintă rata de creștere a PIB care înregistrează o valoare negativă în toate cele 10 țări din cadrul UE supuse analizei. Cu toate acestea Polonia și Suedia înregistrează scăderi mai atenuate ale ratei de creștere a PIB, recesiunea economică, din perspectiva analizei indicatorului al ratei de creștere a PIB, fiind cea mai severă în cazul

Spaniei, Greciei și al Croației. Harta din partea dreaptă a figurii 5 ilustrează evoluția PIB-ului pe cap de locuitor din cele 10 state membre ale Uniunii Europene analizate.

Pe întreaga perioadă de timp a analizei, respectiv 2010-2020, Suedia înregistrează cele mai mari valori ale PIB pe cap de locuitor fiind urmată an de an, în aceeași ordine, de Austria, Germania, Italia și Spania. În cazul Suediei și al Austriei, în calitate de țări fruntașe din perspectiva indicatorului PIB pe cap de locuitor, valorile foarte ridicate ale PIB pe cap de locuitor care le plasează în top se datorează populației relativ scăzute, Austria, având cel mai mic număr de locuitori dintre aceste cinci țări, cu doar 8,9 mil. de locuitori de oameni, și fiind urmată de Suedia, cu numai 10,3 mil. locuitori. Pe de altă parte există și situația în care numărul angajaților străini este ridicat, și cu toate că imigranții nu fac parte din populația efectivă a țărilor analizate, ei contribuie la creșterea PIB-ului. Situația descrisă anterior se poate aplica, analizând numărul imigranților la nivelul anului 2020, Germaniei, cu 728.606 mii de imigranți, Spaniei, care are 467.918 mii de imigranți, și Italiei, cu 247.526 mii de imigranți. Suedia alături de Croația sunt singurele din ansamblul celor 10 țări analizate care la nivelul anului 2020 înregistrează o creștere a PIB-ului pe cap de locuitor comparativ cu anul anterior.

Figura 5. PIB per capita (USD) (c- stânga) și Rata de creștere a PIB (%-dreapta) la nivelul celor 10 țări analizate, 2020

Sursa: prelucrare proprie a datelor Eurostat în Stata 14

Previțiunile privind **rata de creștere a PIB** la nivelul celor 10 țări analizate sunt limitate și pot fi alterate într-o măsură semnificativă datorită incertitudinii extreme, și consecințelor nefaste ce pot fi provocate nu atât de pandemia de COVID-19 cât de războiul dintre Rusia și Ucraina. Acest război a adăugat încă un motiv de îngrijorare celor deja existente privind încetinirea dezvoltării economice globale, creșterea inflației și a datoriilor, precum și creșterea a nivelului sărăciei. Impactul economic al războiului dintre Rusia și Ucraina se reflectată prin numeroase canale, inclusiv pr**7** piețele de mărfuri și piețele financiare, prin legăturile comerciale și fluxul de migrație. Războiul lovește puternic și economiile emergente și în curs de **7** dezvoltare din Europa, care se îndreptau deja spre o încetinire economică, sau chiar recesiune economică în acest an din cauza efectelor ale pandemiei de COVID-19. Pe l**ă 7**ă Rusia și Ucraina, se preconizează că și alte state europene precum Belarus și Moldova vor intra în recesiune în

acest an, iar previziunile de creștere au fost retrogradate în toate economiile din cauza efectelor datorate războiului, a creșterii mai slabe decât se aștepta din zona euro, și a șocurilor datorate creșterilor de prețuri de pe piețele de mărfuri și de finanțare. (Banca Mondială, 2020) Pentru perioada 2021-2027, conform estimărilor realizate de Fondul Monetar Internațional (Figura 6), rata de creștere a PIB în cazul celor 10 țări analizate va înregistra, inițial, o creștere, care reprezintă de fapt redresarea economică post-coronavirus, ca mai apoi să revină trendul de scădere. Estimările privind reducerea cu peste 3,7% a ritmului de creștere a PIB între 2021 și 2027 la nivelul statelor din Uniunea Europeană se datorează, pe de-o parte reminiscentelor legate de incertitudinile datorate pandemiei de COVID-19, iar pe de altă parte, războiului dintre Rusia și Ucraina, care afectează în mod cert performanța și stabilitatea economică a tuturor satelor europene.

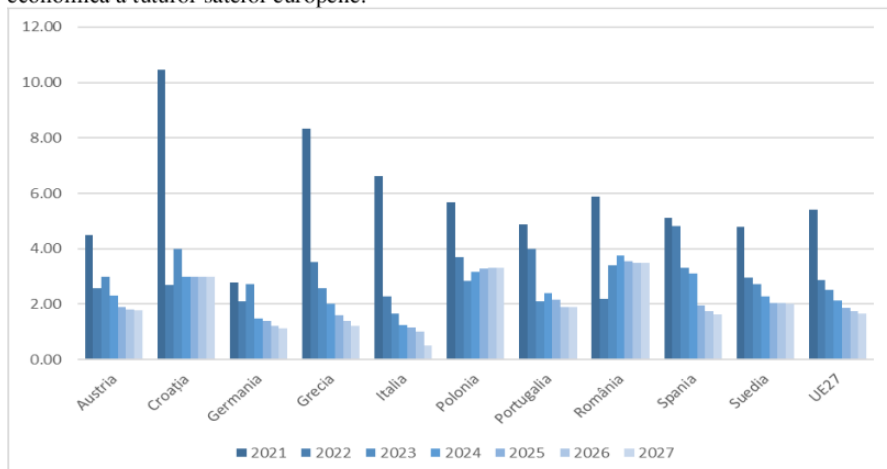

Figura 6. Estimări ale ratei de creștere a PIB pentru perioada 2021-2027

Sursa: prelucrare proprie a datelor furnizate de FMI

Estimările privind raportul dintre PIB și populație (Figura 7), apreciază pentru perioada 2021-2027 o tendință de creștere. Astfel, țări precum Suedia, Austria, Germania și Italia continuă să înregistreze valori ridicate ale PIB pe cap de locuitor, în timp ce România, Croația, și Grecia se situează la capătul clasamentului.

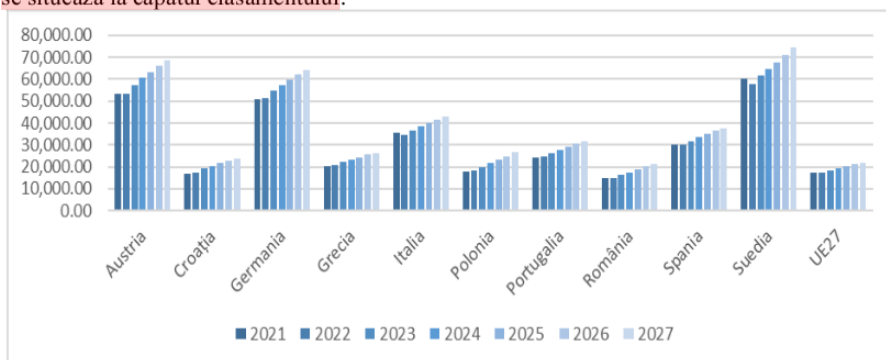

Figura 7. Estimări ale PIB per capita pentru perioada 2021-2027

Sursa: prelucrare proprie a datelor furnizate de FMI

Conform estimărilor, chiar și în contextul pandemiei de COVID-19 și al crizei ruso-ucrainene, topul țărilor din clasamentul privind PIB per capita pentru anul 2020, rămâne neschimbat și în perioada dintre 2021 și 2027.

Figura 7 (dreapta) ilustrează datele privind volumul exporturilor din țările analizate, conform cărora țările cele mai înclinate spre export sunt Germania și Italia, fiind urmate de Spania și Polonia. Pe întreaga perioadă de analiză, din 2010 până la nivelul anului 2020, din perspectiva exporturilor de bunuri și servicii Germania se plasează pe primul loc, înregistrând un volum al exporturilor aproape dublu față de restul țărilor din cadrul analizei. Secundă este Italia în această clasificare, reușind să mențină acest loc pe toată durata perioadei de analiză. Croația, Grecia, Portugalia și România sunt poziționate cu mult sub nivelul performanțelor înregistrate în rândul restul țărilor din Centrul și Vestul Europei.

Din perspectiva volumului importurilor, reprezentate grafic în partea stângă a figurii 8, la nivelul anului 2020, se menține același clasament ca și în cazul exporturilor, Germania fiind poziționată din nou pe primul loc și fiind urmată de Italia, Spania și Polonia. Fiind o țară dezvoltată din punct de vedere economic, Germania înregistrează cel mai ridicat volum al importurilor, restul țărilor supuse analizei raportând un volum al importurilor cu mult sub nivelul Germaniei. Importurile de bunuri și servicii dintr-o țară reprezintă o ieșire de fonduri din țara respectivă. Un nivel ridicat al importurilor poate indica o cerere internă robustă și o economie în creștere. Dacă volumul ridicat al importurilor este datorat în principal achiziției de active necesare în procesul de producție, cum ar fi mașini, utilaje și echipamente, sau de materii prime, acest lucru este și mai favorabil, deoarece importurile vor îmbunătăți productivitatea economiei pe termen lung. O economie sănătoasă este aceea în care atât exporturile, cât și importurile înregistrează o creștere. Cu toate acestea, în general, un nivel în creștere al importurilor, asociat unui deficit comercial în creștere pot avea un efect negativ asupra uneia dintre variabilele economice cheie ale unei țări, în acest caz, cursul de schimb, care reprezintă nivelul la care este evaluată moneda națională față de valutele străine.

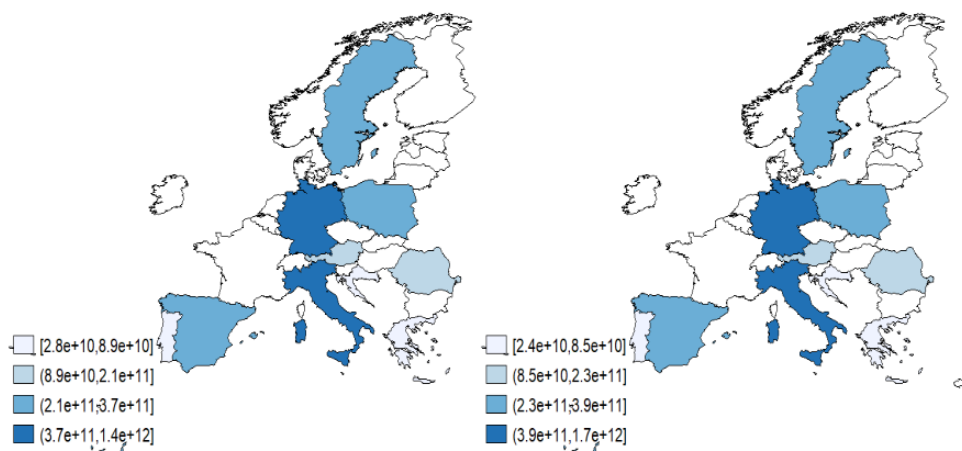

Figura 8. Volumul importurilor (stânga) și volumul exporturilor (dreapta), exprimate în milioane dolari, la nivelul celor 10 țări analizate, 2020

Sursa: prelucrare proprie a datelor Băncii Mondiale în Stata 14

Două dintre țările analizate, respectiv Croația și Grecia având un deficit din punct de vedere financiar, nu pot realiza importurile de materii prime ce nu se găsesc la nivel autohton, însă sunt necesare dezvoltării anumitor sectoare economice iar astfel stagnează din punct de vedere economic la statutul de țară în curs de dezvoltare, și înregistrează un volum al importurilor mult mai scăzut, comparativ cu nivelul celorlalte 8 țări analizate.

Conform estimărilor realizate de Fondul Monetar Internațional privind modificarea ratei de creștere a exporturilor de bunuri și servicii pentru perioada 2021-2027 (Tabelul 3), țările analizate vor înregistra o tendință de creștere moderată a exporturilor.

Tabelul 3. Estimări ale modificării ratei de creștere a exporturilor

Exporturi		2020	2021	Estimări	
				2022	2023
Economii dezvoltate	Austria				
	Germania				
	Grecia				
	Italia	-9,1	8,6	5,0	4,7
	Portugalia				
	Suedia				
Piețe emergente și economii în curs de dezvoltare	Croația				
	Polonia	-4,8	12,3	4,1	3,6
	România				

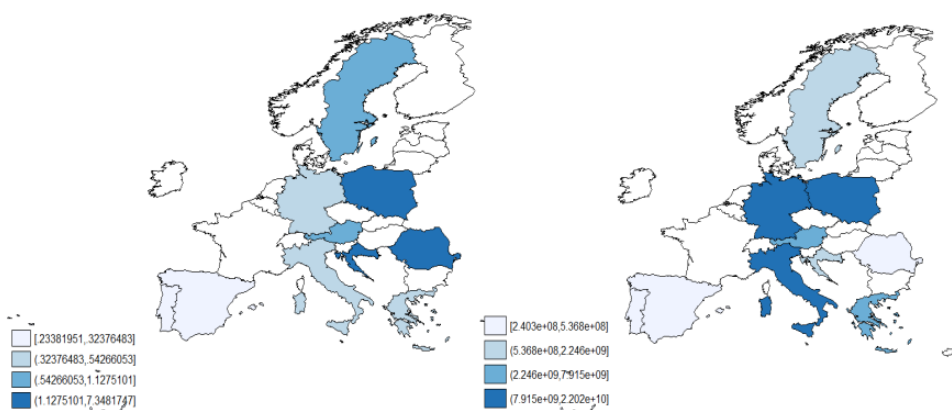
Sursa: prelucrare proprie a datelor furnizate de FMI

Remitențele reprezintă veniturile realizate de lucrătorii străini în țările gazdă. În acest sens, impactul pandemiei de COVID-19 asupra remitențelor se transmite în trei moduri:

- prin reducerea creșterii PIB-ului țărilor gazdă și de origine;
- prin stoparea activităților economice care duce la pierderi de locuri de muncă pe scară largă, inclusiv în cazul muncitorilor străini din economiile gazdă;
- prin scăderea cererii, care afectează producția din diferite sectoare economice, și care conduce la reducerea ratei de ocupare a forței de muncă și la scăderea salariilor realizate de muncitorii străini,

Pandemia de COVID-19 afectează, așadar, remitențele care scad odată cu diminuarea veniturilor realizate de muncitorii străini.

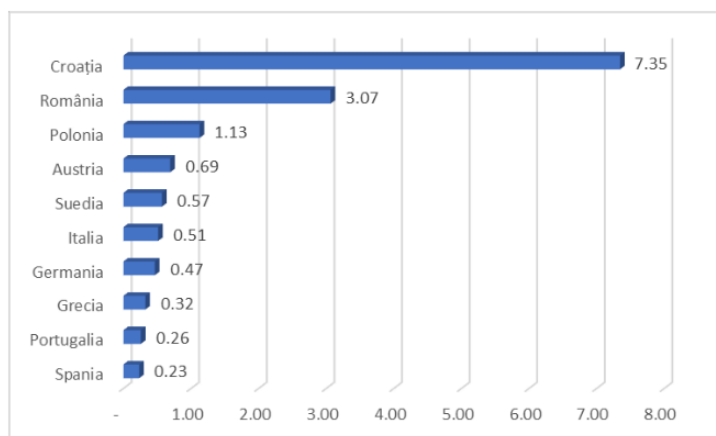
Remitențele încasate de țările supuse analizei la nivelul anului 2020, în valoare totală de 56 miliarde USD, reprezintă o sursă importantă și stabilă de venit pentru familiile din țara de origine a beneficiarilor și ajută la consolidarea finanțării externe – alături de investițiile străine directe și veniturile din turism – mai ales în cazul economiilor aflate în curs de dezvoltare. Clasamentul primelor trei țări din perspectiva valorii remitențelor încasate (Figura 9, stânga) - care cumulativ obțin 62,5% din încasările totale de remitențe de la nivelul celor 10 țări analizate - este compus din Germania, cu 17 mld. \$ încasați, urmată de Italia, cu 9 mld. \$, și România, cu 7 mld. \$. Din punct de vedere al plăților de remitențe (Figura 9, dreapta), Germania, cu 22 mld. \$ plățiți, și Italia cu 10 mld. \$, se clasează din nou pe primele locuri, fiind urmate de această dată de Polonia, cu 7,9 mld. \$ achitați către muncitorii străini.

Figura 9. Volumul remitențelor încasate (stânga) și volumul remitențelor plătite (dreapta) exprimate în mil. \$, la nivelul celor 10 țări analizate, 2020

Sursa: prelucrare proprie a datelor Eurostat în Stata 14

Țările susceptibile în a se confrunta cu efecte mai profunde datorate scăderii fluxurilor de remitențe induse de pandemie sunt cele în care ponderea remitențelor în produsul intern brut este ridicată (Figura 10), din această perspectivă, din ansamblul țărilor analizate, Croația (7,35%), România (3,07%) și Polonia (1,13%) reprezintă țările cele mai sensibile la modificări ale volumului remitențelor încasate.

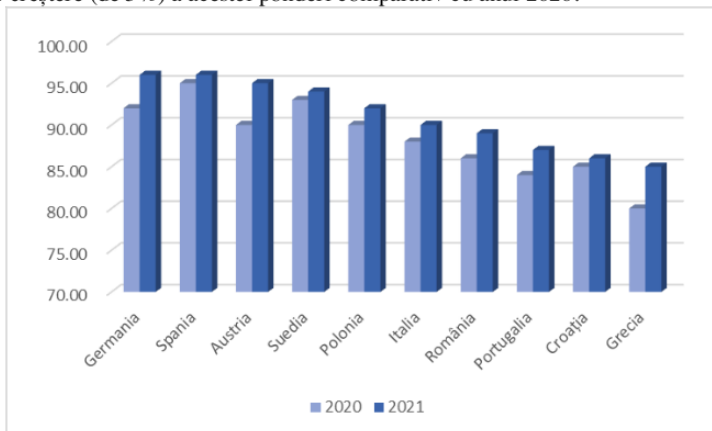

Figura 10. Remitențe încasate (% din PIB) la nivelul celor 10 țări analizate, 2020

Sursa: prelucrare proprie a datelor Eurostat

Indicatorul ilustrat în figura 11 oferă o reprezentare a evoluției ponderii gospodăriilor cu acces la internet pentru anii 2020 și 2021, și relevă tendința de creștere a acestei ponderi datorată pandemiei de coronavirus, care a transformat multe aspecte ale vieții cotidiene. A determinat închiderea școlilor și a universităților, închiderea sau suspendarea activității multor afaceri și încetarea a numeroase locuri de muncă, forțând milioane de oameni să rămână acasă pentru

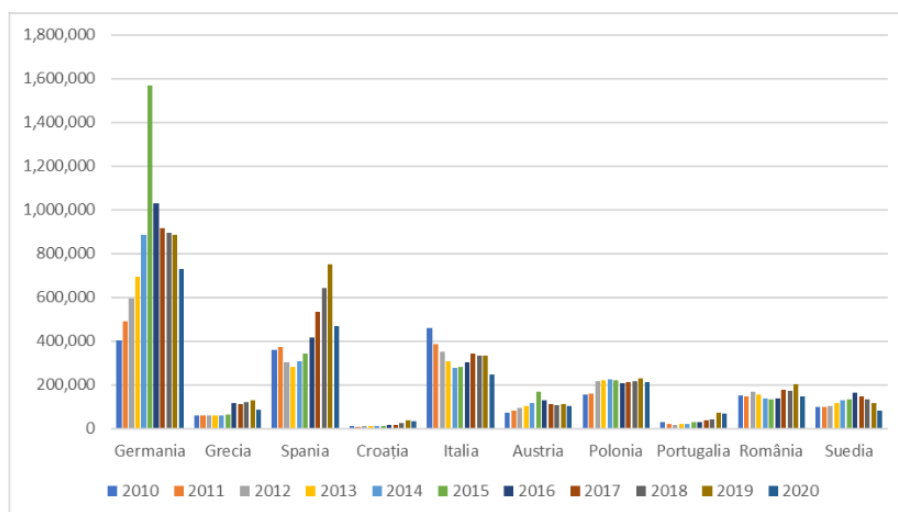
perioade lungi de timp. Tehnologia a jucat un rol esențial în cadrul acestei transformări, oferind posibilitatea realizării atribuțiilor profesionale în regim de telemuncă. În anul 2021, Germania, urmată de Spania și Austria, înregistrează cele mai mari ponderi ale gospodăriilor cu acces la internet, pe când Grecia, situată pe ultimul loc, a înregistrat alături de Austria, cea mai mare creștere (de 5%) a acestei ponderi comparativ cu anul 2020.

Figura 11. Ponderea gospodăriilor cu acces la internet (% din gospodării) la nivelul celor 10 țări analizate, 2020 și 2021

Sursa: prelucrare proprie a datelor Eurostat

Figura 12 prezintă fluxurile de imigranți din cadrul celor 10 țări analizate, aferente perioadei 2020-2020. Majoritatea imigranților au drept țară de destinație, din cadrul celor analizate, Germania, Spania, Italia și Polonia, această ordine reprezentând tocmai topul aferent anului 2020. Peisajul imigrației dintre 2010 și 2020 nu a suferit schimbări majore din punct de vedere al țărilor de destinație preferate de imigranți dintre cele analizate. Pentru anii 2011-2014 și 2017-2018 clasamentul cel mai frecvent, în ordine descrescătoare a numărului de imigranți fiind format în principal astfel: Germania, Spania, Italia, Polonia, România, Suedia, Austria, Grecia, Portugalia, iar la final, Croația. În 2010, totuși, majoritatea imigranților se îndreptau către Italia, urmată de Germania, Spania și Polonia. Începând cu anul 2011 și până în 2020, Germania devine fruntașă în clasamentul privind numărul imigranților. Fluxurile către Italia au scăzut de la începutul deceniului până în 2014, urmând ca după acest an, numărul de imigranți să înceapă să crească din nou până la nivelul anului 2017, după care a oscilat de la un an la altul. În anul 2014, Spania înlătură Italia de pe locul doi în clasamentul celor mai mari valori ale numărului de imigranți și reușește să își mențină poziția până la finalul perioadei de analiză. Această schimbare a fluxurilor de imigranți pare să fie legată de îmbunătățirea perspectivelor economice din Spania. În anul 2015, datorită “crizei imigranților” Austria și Suedia urcă în clasament în defavoarea României. În același an, Germania înregistrează un record al numărului de imigranți de 1,5 mil., dublu față de anul anterior. Creșterea semnificativă a numărului de imigranți din Germania se datorează într-o oarecare măsură deciziei de la 21 august 2015 a Oficiului Federal German pentru Migrație și Refugiați de a permite aplicații pentru cerere de de azil chiar și persoanelor care au solicitat anterior statutul de refugiat într-o altă țară a UE. Iar Suedia a luat o decizie similară, ceea ce motivează valorile crescânde ale numărului de imigranți din 2015 și 2016.

Figura 12. Numărul de imigranți, la nivelul celor 10 țări analizate, 2010-2020
 Sursa: prelucrare proprie a datelor Eurostat

După ce imigranții dintr-o anumită țară s-au stabilit în țara de destinație, îi încurajează frecvent pe cei lăsați în urmă, fie vorba de familie, prieteni sau cunoștințe din țara de origine, să-i urmeze. Această ipoteză explică de ce anumite regiuni și țări de destinație sunt mai frecvent selectate pentru migrații din anumite țări de origine (Haller și Verwiebe 2016). Este mult mai ușor să treci granița Poloniei sau a României și să te muți în Austria, de exemplu, decât să emigrezi în SUA sau Australia. Astfel, distanța fizică dintre țările de origine și cele de destinație este, de asemenea, esențială în decizia de a migra. Conform clasificării realizate de Bodvarsson și Van den Berg (2013), se pot distinge și indicatori mai specifici care influențează decizia de a emigra (Tabelul 4).

Tabelul 4. Factori de influență a deciziei de emigrare

Țara de origine	Costurile mutării		Țara de destinație
Stimuli pro emigrare	Costurile de transport Pericolele din timpul deplasării propriu zise Timpul călătoriei Veniturile pierdute datorate mutării		Stimuli contra emigrare
Foamete Sărăcie Salarii mici Șomaj Suprapopulare Taxe mari Discriminare	Bariere formale de ieșire	Bariere formale de intrare	Salarii mari Posibilități de angajare Drepturi de proprietate Libertate personală Libertate economică Libertate religioasă Lege și ordine

Persecuție religioasă Război civil Violență și criminalitate Serviciul militar obligatoriu Imobilitatea socială	Viză la ieșire Taxă de ieșire Interdicție Pedeapsă cu închisoarea Sancțiuni asupra familiei	Viza de intrare Restricții la intrare Interdicție Pedeapsă cu închisoarea Amenzi	Pace Oportunități educaționale Mobilitate socială Impozite mici Proximitatea familiei
Stimuli pentru rămâne în țara de origine			Stimuli pentru a nu pleca într-o altă țară
Legături familiale Prietenii Statutul social Familiaritatea culturală Statutul de angajat Proprietatea deținută Certitudine Privilegii politice			Barierile lingvistice Barierile culturale Discriminarea Statut social afectat Șomaj Lipsa drepturilor politice Incertitudine Conflicte politice

Sursa: Bodvarsson și Van den Berg (2013)

În lucrarea sa, Prada (2017) a concluzionat că creșterea ratei sărăciei la persoanele ocupate cu vârsta între 18 și 24 de ani, a avut ca rezultat o reducere a migrației nete a UE în perioada 2004-2013. Pe de altă parte, o creștere a ratei de ocupare a populației cu vârsta între 15 și 24 de ani și a ratei de dependență a vârstnicilor au avut un impact pozitiv asupra migrația netă în UE în aceeași perioadă.

Pentru perioada 2010-2013, se poate observa (Figura 13) și în cazul unora dintre țările analizate, o creștere a numărului de emigranți, acesta este cazul Greciei, Spaniei, Poloniei și Portugaliei.

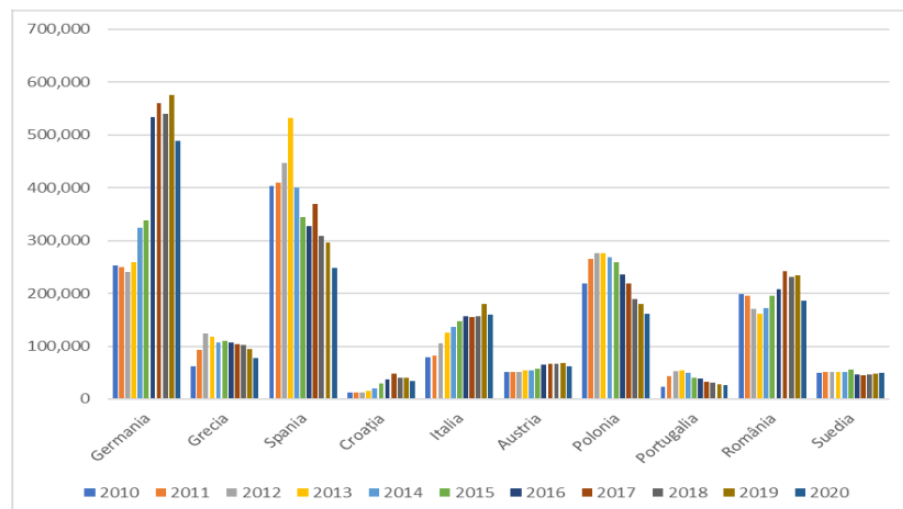

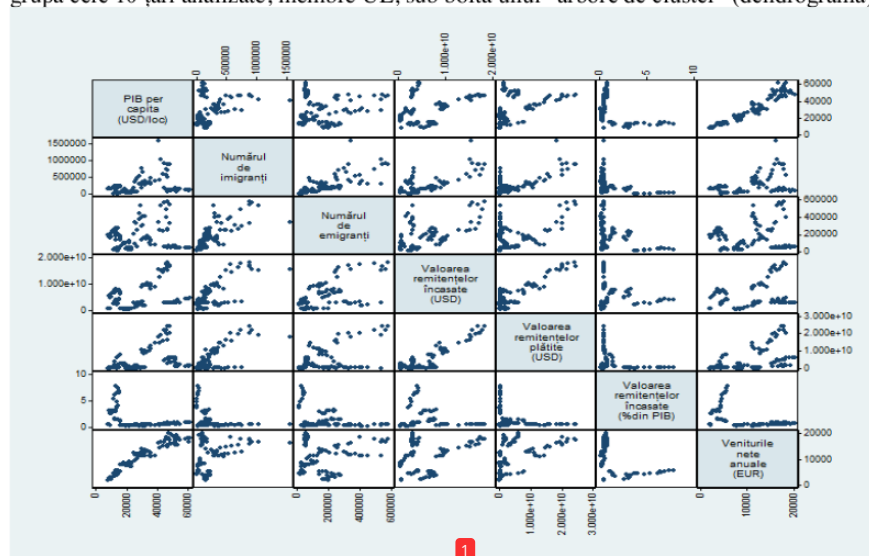
Figura 13. Numărul de emigranți, la nivelul celor 10 țări analizate, 2010-2020

Sursa: prelucrare proprie a datelor Eurostat

Cele mai mari valori ale numărului total de emigranți pentru perioada 2010-2020, au fost înregistrate de Germania, cu peste 4,3 mil. emigranți, Spania, cu peste 3 mil. emigranți, Polonia, cu peste 2,5 mil. emigranți, și România, cu aproape 2,2 mil. emigranți. Croația și Portugalia au cele mai scăzute valori ale numărului de emigranți, însumând de-a lungul perioadei de analiză, puțin peste 301 mii. emigranți, respectiv 419 mii. emigranți. Suedia are valori relativ constante, cea mai mare variație a creșterii numărului de emigranți față de anul 2010, fiind de 1,14% în 2015. Austria, de asemenea înregistrează fluctuații reduse în ceea ce privește numărul de emigranți, cea mai mare creștere având loc între 2015-2016, cu o diferență de 7 mii de emigranți, iar cea mai mare diminuare a numărului de emigranți având loc între 2019-2020, când a scăzut cu 5,6 mii de emigranți. Germania și Italia, reprezintă țările din cadrul analizei care înregistrează creșterile cele mai semnificative în evoluția numărului de emigranți. În cazul Germaniei, în perioada 2016-2020 valoarea anuală a numărului de emigranți este dublu față de primul an din cadrul analizei. Acelaș trend fiind valabil și în cazul Italiei care ajunge de la un număr de 78,7 mii de emigranți, în 2010, la 15,9 mii emigranți, în 2020. Pe de altă parte, Spania și Polonia, constituie țările din cadrul analizei care înregistrează scăderile cele mai pregnante în evoluția numărului de emigranți. În cazul Poloniei scăderea din perioada 2014-2020 este relativ constantă, numărul de emigranți, scăzând în medie, pe parcursul celor 7 ani, cu 16,4 mii emigranți. Deși oscilant, același trend este sesisabil și în cazul Spaniei care ajunge de la un număr de 403,3 mii de emigranți, în 2010, la 248,5 mii emigranți, în 2020.

3.2. Analiza clusterelor

Pentru a determina implicațiile migrației internaționale a forței de muncă asupra țărilor gazdă și de origine în contextul pandemiei Covid-19, au fost analizate similaritățile și disimilaritățile dintre valorile anumitor indicatorii concludenți și specifici pentru tematica abordată, pentru a grupa cele 10 țări analizate, membre UE, sub bolta unui "arbore de cluster" (dendrogramă).

Figura 14. Gruparea celor 10 țări analizate pe clustere specifice în funcție de indicatorii selectați

Sursa: prelucrare proprie a datelor Băncii Mondiale și Eurostat

Țările analizate au fost repartizate, în funcție de indicatorii selectați, într-un singur grup distinct, grupurile distincte compuse din câteva țări, legându-se apoi de două sau mai multe grupuri, ca la final să formeze o dendrogramă.

1 Prin gruparea anumitor indicatori precum produsul intern brut pe cap de locuitor, numărul de imigranți, numărul de emigranți, valoarea remitențelor încasate, valoarea remitențelor plătite, ponderea din PIB a remitențelor încasate, valoarea veniturilor nete anuale, reprezentate în figura 14, precum și a ratelor de ocupare a forței de muncă (% din totalul populației), Rata șomajului (% din totalul populației), a ponderii angajărilor cu fracțiune de normă și contracte temporare (% din totalul angajărilor), și a ponderii persoanelor expuse riscului de sărăcie sau excluziune socială (născute într-o altă țară din UE, decât cea de referință) a fost realizată gruparea celor 10 țări analizate pe clustere specifice și s-a obținut dendrograma ilustrată în Figura 15.

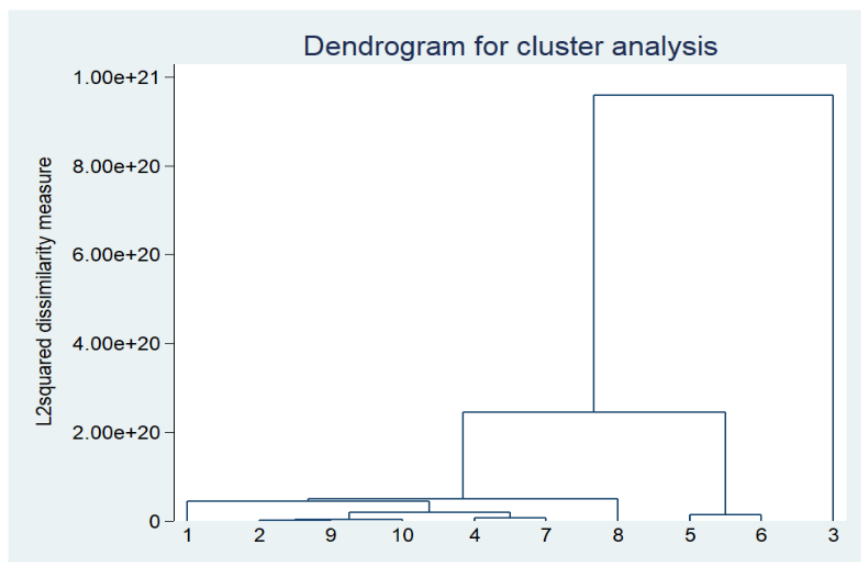

Figura 15. Dendrograma rezultată în urma grupării celor 10 țări analizate pe clustere specifice

Sursa: prelucrare proprie a datelor Băncii Mondiale și Eurostat

Scopul grupării celor 10 țări analizate în clustere distincte este de a stabili acele grupe de țări a căror flux de migrație a forței de muncă și situație economică per ansamblu poate fi influențată în mod semnificativ în contextul pandemiei Covid-19. În mod analogic, scopul acestei grupări este și de a determina relația dintre indicatorii analizați care stabilesc intensitatea și direcția de acțiune a efectelor pandemiei de Covid-19 asupra clusterelor identificate (vezi Tabelul 5).

Primul cluster. Din punct de vedere al PIB/locuitor, la nivelul anului 2020, dintre cele 7 țări primul cluster, Suedia este țara cu cea mai mare valoare, cu 52.274,41 \$/loc, urmată de Austria, cu 48.588,66 \$/loc, Spania, cu 27.056,42 \$/loc și Portugalia, cu 22.194,57 \$/loc.

Tabelul 5. Lista clusterelor pe țară

Cluster	Țara	Cluster	Țara	Cluster	Țara
1	Suedia	2	Italia	3	Germania
	Portugalia				
	Austria				
	Croația		Polonia		
	Grecia				
	România				
	Spania				

Sursa: prelucrare proprie a datelor în Stata 14

Din punct de vedere al valorii remitențelor încasate, România este pe primul loc în acest cluster, încasând, la nivelul anului 2020 7.625.731.190,75 \$, urmată de Croația cu 4.203.433.920,66 \$, Suedia, cu Olanda, cu 750.199.050.627,45 mld. \$, se situează pe primul loc, fiind urmată de Suedia, cu 3.091.165.327,32 \$, Austria, cu 3.000.359.717,84 \$, Grecia, cu 611.381.979,59 \$, și Portugalia, cu 590.544.165,39 \$. Pe de altă parte, din perspectiva ponderii din PIB a remitențelor încasate, în primul cluster, pe primul loc, se situează Croația, cu 7,35% din PIB datorată încasărilor din remitențe, urmată de România, cu 3,07%, Austria, cu 0,69%, Suedia cu 0,57%, Grecia, cu 0,32%, Portugalia, cu 0,26%, și Spania, cu 0,23%. Valoarea remitențelor plătite, clasează Austria pe primul loc, cu 6.203.753.775,79 \$, achitați la nivelul anului 2020, fiind urmată de Grecia, cu 2.725.263.243,97 \$, Suedia, cu 765.920.170,66 \$, Croația, cu 570.213.470,05 \$, România, cu 536.805.624,62 \$, Spania 349.432.556,84 \$, și Portugalia, cu 240.344.410,51 \$,

Valorile ridicate ale venitului net anual din Austria, de 19.859,67 €, au plasat această țară pe primul loc în cadrul cluster-ului, fiind urmată de Suedia cu 17.783,74 €, Spania, cu 12.187,64 €, Portugalia, cu 8.881,77 €, Grecia, cu 7.956,89 €, Croația, cu 5.585,69 €, și România, cu 3.904,18 €.

Cea mai mare valoare a numărului de emigranți din primul cluster, este înregistrat de Spania, cu 248.561,00 emigranți, urmată de România, cu 186.818,00 emigranți, Grecia, cu 77.837,00, Austria, cu 62.581,00 emigranți, Suedia, cu 48.937,00 emigranți, Croația, cu 34.046,00 emigranți, și, în final, Portugalia, cu 25.886,00 emigranți. Din punct de vedere al numărului de imigranți, pe primul loc se situează Spania, cu 467.918,00 imigranți, urmată de România, cu 145.519,00 imigranți, Austria, cu 103.565,00 imigranți, Grecia, cu 84.221,00 imigranți, Suedia, cu 82.518,00 imigranți, Portugalia, cu 67.160,00 emigranți, și Croația, cu 33.414,00 imigranți.

Luând în considerare ratele de ocupare a forței de muncă (% din totalul populației) din țările componente ale primului cluster, Suedia (80,10%) se plasează pe primul loc, fiind urmată de Austria (74,80%), Portugalia (74,20%), Croația (66,90%), Spania (65,70%), România (65,20%) și Grecia (58,30%). Rata șomajului (% din totalul populației) este cea mai ridicată în Grecia (10%), urmată de Spania (9,9%), Suedia (6,2%), Portugalia (4,50%), Croația (4,3%), Austria (4,10%), România (3,40%). Austria (27,60%) este țara din primul cluster cu cea mai mare pondere a angajărilor cu fracțiune de normă și contracte temporare (% din totalul angajărilor) și este urmată de Suedia (20,90%), Spania (13,6%), Grecia (8,50%), Portugalia (7,30%), România (5,60%), Croația (4,50%). Spania (46,20%) este și țara cea mai mare rată a persoanelor expuse riscului de sărăcie sau excluziune socială (născute într-o

altă țară din UE, decât cea de referință), fiind urmată de Grecia (33,20%), România (29,40%), Austria (27,70%), Portugalia (21,20%), Suedia (19,20%) și Croația (17,30%).

Pandemia de COVID-19 a afectat economia globală și multe aspecte ale vieții în majoritatea țărilor din lume. Gradul de impact variază de la o țară la alta în ceea ce privește numărul de cazuri și efectele asupra societății și economiei, acesta fiind legat de modul de gestionare a crizei sanitare și economice din fiecare țară, respectiv de diferitele politici care au fost implementate. Unele țări au reacționat foarte rapid, impunând restricții stricte, în timp ce alte țări au introdus politici mai înlesnite pentru a limita răspândirea virusului.

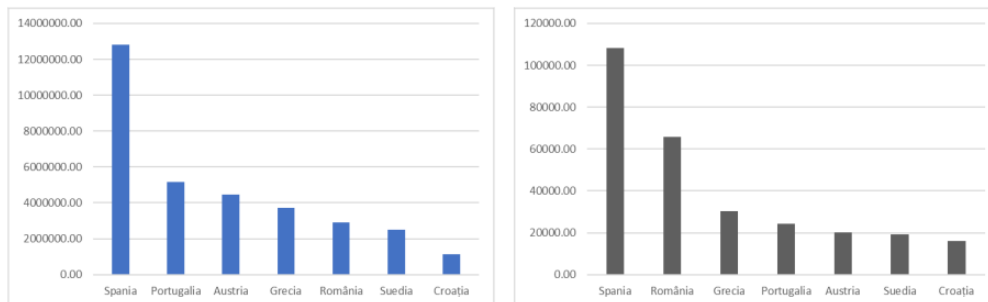
Institutul Lowy a măsurat performanța relativă a 98 de țări din timpul pandemiei cu ajutorul a șase indicatori precum: numărul de cazuri confirmate, numărul deceselor cauzate de virusul COVID-19, numărul de teste efectuate la o mie de persoane cu date până la 9 ianuarie 2021. Țările analizate au fost observate în diferite perioade de timp pentru a arăta modul în care o țară a gestionat pandemia în 36 de săptămâni după primele 100 de cazuri confirmate. În clasamentul realizat de Institutul Lowy al performanței relative a țărilor aflate în criză țările din primul cluster s-au clasat după cum se poate observa în tabelul 6.

Tabelul 6. Performanța relativă a țărilor din primul cluster

Țara	Clasament
Grecia	32
Suedia	37
Austria	42
Croația	54
Portugalia	63
Spania	78
România	81

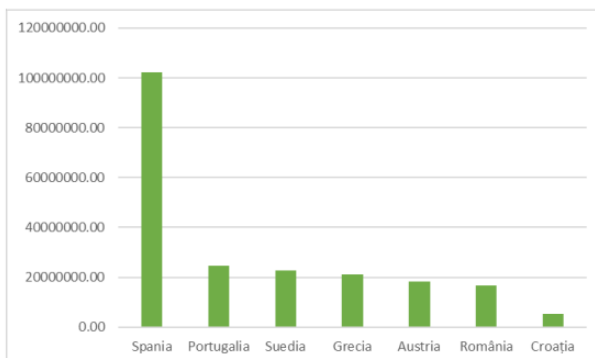
Sursa: [Institutul Lowy](#)

După cum se poate observa în Figura 16. Spania este țara cu cel mai mare număr de cazuri și de decese. Din punct de vedere al numărului total al cazurilor de Covid-19, Portugalia se clasează pe locul doi, cu peste 5 mil. de cazuri, urmată de Austria, cu peste 4 mil. de cazuri, Grecia, cu 3,7 mil. de cazuri, România, cu 2,9 mil. de cazuri, Suedia, cu 2,5 mil. de cazuri, și Croația, cu 1,15 mil. de cazuri. Din punct de vedere al numărului total al deceselor cauzate de Covid-19, România este clasată pe locul doi, cu peste 65 mii de decese, urmată de Grecia, cu peste 30 mii de decese, Portugalia, cu 24 mii de decese, Austria, cu 20 mii de decese, Suedia, cu 19 mii de decese, și Croația, cu 16 mii de decese.

Figura 16. Numărul total de cazuri de Covid-19 (stânga) și Numărul total de decese datorate Covid-19 (dreapta), iunie 2022

4 Sursa: prelucrare proprie a datelor [Universității John Hopkins](#)
 Pandemia de Covid-19 a adus provocări logistice suplimentare pentru lucrătorii migranți, precum perioadele obligatorii de carantinare, obligativitatea echipamentelor de protecție individuală, a testării și chiar a vaccinării ca și condiție de intrare în anumite țări. Din perspectiva numărului total de doze de vaccin administrate (Figura 17), Spania se clasifică, din nou, pe primul loc, cu 102 mil. doze de vaccin, urmată de Portugalia, cu 24 mil. mil. doze de vaccin, Suedia, cu 22 mil. doze de vaccin, Grecia, cu 21 mil. doze de vaccin, Austria, cu 18 mil. doze de vaccin, România, cu 16 mil. doze de vaccin, și Croația, cu 5 mil. doze de vaccin.

Figura 17. Numărul total de doze de vaccin administrate, iunie 2022

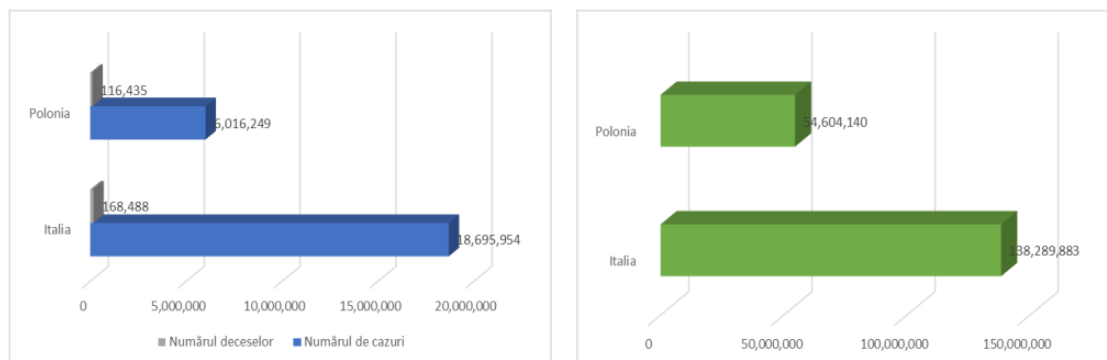
Sursa: prelucrare proprie a datelor [Universității John Hopkins](#)

Ce-l de-al doilea cluster. La nivelul anului 2020, cele două țări grupate în acest cluster, au valori foarte diferite ale PIB/loc, Italia având o valoare a PIB/loc de 31.769,96 \$/loc, dublă față de Polonia, cu o valoare a PIB/loc de 15.742,45 \$/loc. Din punct de vedere al valorii remitențelor încasate, Italia este din nou superioară, cu 9,7 mld. \$ încasați, față de 6,7 mld. \$ încasați de Italia. La fel și din perspectiva remitențelor plătite, Polonia, cu 7,9 mld. \$, este depășită de Italia, cu 10,18 mld. \$. Pe de altă parte, Polonia (11,13%) are o pondere din PIB a remitențelor încasate dublă, față de Italia (0,51%). Dublă, este și valoarea venitului net anual din Italia, de 13.520,48 €, față de cea din Polonia, de 161.666,00 €.

Cele două țări din acest cluster, au valori apropiate atât în ceea ce privește numărul de emigranți (Italia – 159.884 mii de emigranți; Polonia – 161.666 mii de emigranți) cât și numărul de imigranți (Italia – 247.526 mii de imigranți; Polonia – 210.615 mii de imigranți).

Din perspectiva ratelor de ocupare a forței de muncă (% din totalul populației) Polonia (72,70%) are o situație mai bună decât cea a Italiei (61,90%). Rata șomajului (% din totalul populației) este, de asemenea, mai scăzută în Polonia (1,90%) decât în Italia (5,20%). Pe de altă parte, Italia are și o pondere a angajărilor cu fracțiune de normă și contracte temporare (% din totalul angajărilor) (18,10%) mai mare decât Polonia (5,70%), și o rată a persoanelor expuse riscului de sărăcie sau excluziune socială (născute într-o altă țară din UE, decât cea de referință) (36,70%) mai mare decât Polonia (22,20%).

Numărul total al cazurilor de Covid-19 (Figura 18, stânga) din Italia, cu 18.695.954 de cazuri, a fost dublu față de Polonia, cu 6.016.249 de cazuri, cu toate acestea numărul deceselor înregistrate în cele două țări este mai apropiat (Italia – 168.435 de decese; Polonia – 116.435 de decese). De asemenea, și numărul total al dozelor de vaccin administrate (Figura 18, dreapta) în Italia (138 mil. de doze) este dublu față de cel din Polonia (54 mil. de doze).

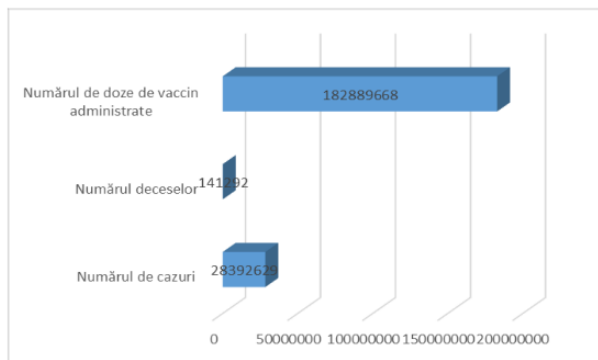

Figura 18. Numărul total de decese datorate Covid-19 și numărul total de cazuri de Covid-19 (dreapta), și numărul total de doze de vaccin administrate (stânga), iunie 2022

Sursa: prelucrare proprie a datelor [Universității John Hopkins](#)

În clasamentul realizat de Institutul Lowy al performanței relative a țărilor aflate în criză Italia s-a clasat pe locul 59 iar Polonia pe locul 65.

Ce-l de-al treilea cluster. Datorită valorilor mult mai ridicate ale indicatorilor selectați în cadrul analizei, Germania nu a putut fi grupată într-un alt cluster. PIB-ul pe cap de locuitor al acestei țări este de 46.252,69 PIB/loc, valoarea remitențelor încasate este de 17 mld. \$, valoarea remitențelor plătite este de 22 mld. \$, iar ponderea remitențelor încasate din PIB este de 0,47%. Valoarea veniturilor nete anuale este de 3.839,29 €. Numărul de emigranți este de 488.138, iar numărul de imigranți este de 728.606. Rata de ocupare a forței de muncă (% din totalul populației) este de 78,10%, iar rata șomajului (% din totalul populației) este de 2,50%. Ponderea angajărilor cu fracțiuni de normă și contracte temporare (% din totalul angajărilor) este de 22,80% iar rata persoanelor expuse riscului de sărăcie sau excluziune socială (născute într-o altă țară din UE, decât cea de referință) este de 22,40%. Numărul total al cazurilor de Covid-19 (Figura 19) din Germania este de 28.392.629 de cazuri, numărul deceselor înregistrate este de 141.192 de decese, iar numărul total al dozelor de vaccin administrate este de 182 mil. de doze. În conformitate cu aceste date, Germania a fost poziționată pe locul 55 în clasamentul realizat de Institutul Lowy al performanței relative a țărilor aflate în criză.

Figura 19. Numărul total de doze de vaccin administrate, numărul total de decese datorate Covid-19 și numărul total de cazuri de Covid-19, iunie 2022

Sursa: prelucrare proprie a datelor [Universității John Hopkins](#)

4. Concluzii

Scopul acestei lucrări a fost prezentarea imaginii de ansamblu a migrației internaționale a forței de muncă și a implicațiilor acesteia supra țărilor gazdă și de origine, în deceniul 2010-2020 și în contextul pandemiei de Covid-19. Am efectuat o analiză cuprinzătoare a literaturii de specialitate și o analiză descriptivă asupra celor 10 țări selectate privind impactul COVID-19 asupra migrației din acestea, care oferă câteva concluzii.

În primul rând, analiza literaturii de specialitate a arătat că studiile privind migrația par să se concentreze în jurul unor subiecte cheie din perioada 2010-2020 privind migrația intra-UE. Am descoperit șapte subiecte, asupra cărora s-a concentrat literatura de specialitate, care au afectat fluxul de migrație din UE, respectiv impactul expansiunii UE, impactul crizei financiare, fenomenul numit “exodul creierelor” și mobilitatea studenților, criza refugiaților, impactul bunăstării și al politicii, invazia Rusiei în Ucraina și impactul pandemiei de Covid-19.

Pandemia de Covid-19 a afectat economia mondială și migrația, iar cele 10 țări supuse analizei nu fac excepție. Politica de închidere a frontierelor naționale și restricțiile implementate au determinat pierderea locurilor de muncă și a veniturilor aferente în cazul a multor migranți. Situația acestora a fost adesea înrăutățită și de faptul că nu se puteau întoarce acasă. Închiderea frontierelor a limitat mobilitatea migranților care s-au trezit blocați într-o țară străină. Aflați într-o situație dificilă, uneori fără mijloace de subsistență, mulți dintre ei fiind supuși carantinării din cauza virusului sau simțind amenințarea acestuia, migrația forței de muncă a fost descurajată. Toate acestea au influențat negativ atât țările gazdă, cât și țările de origine.

Pentru țările sursă, criza indusă de pandemie a reprezentat pierderea unui flux stabil de remitențe, care reprezentau proporții considerabile din PIB-ul lor, acesta fiind cazul Croației, României și Poloniei, a căror pondere din PIB a remitențelor este semnificativă. Revenirea unui număr mare de șomeri, dintre care unii chiar bolnavi sau infectați, a reprezentat o a doua problemă majoră în cazul țărilor de origine. În 2019, rata șomajului din rândul imigranților din Uniunea Europeană a scăzut pentru prima dată sub pragul simbolic de 10% și a fost cu mai puțin de 4 puncte procentuale mai mare decât rata șomajului din rândul celor nativi (OCDE). Cu toate acestea, pandemia de Covid-19 a afectat această tendință, punând în pericol mai mult de un deceniu de progres în includerea migranților pe piața muncii. În rândul țărilor analizate, rata șomajului a scăzut în 2020 față de 2019 numai în Grecia, cu 0,70%, Italia, cu 0,50%, și Polonia, cu 0,10%. Suedia, Austria, Spania, România, Croația și Germania și Portugalia, au înregistrat în 2020, comparativ cu anul anterior, creșteri ale ratei șomajului cuprinse între 0,10% și 1,10%.

Pentru țările gazdă, consecințele negative datorate pandemiei de Covid-19 includ pierderea forței de muncă ieftine care este greu de recuperat. Un factor determinant al acestor pierderi este reprezentat de scumpirea călătoriilor în țările gazdă, deoarece călătoriile puteau implica mai multe moduri de transport, mai puține modalități și oportunități de transport și puteau implica chiar și obligativitatea testării pentru COVID-19 în atât la intrare, cât și la ieșirea din țară.

Impactul pandemiei de Covid-19 asupra migrației este ilustrat în această lucrare și prin intermediul analizei datelor privind fluxurile de migrație din cadrul celor 10 țări analizate. Datele arată că nivelurile de migrație au scăzut în 2020. Un efect al măsurii luate începând cu

luna martie 2020 la nivelul celor 10 țări analizate pentru reducerea numărului de cazuri a putut fi observat analizând migrația netă din același an, care a fost mai mică comparativ cu 2019. Acest lucru sugerează un impact substanțial al măsurilor Covid-19, mai ales ținând cont de tendința de creștere a migrației intra-UE care era vizibilă înainte de pandemia de Covid-19.

Deceniul trecut a evidențiat domeniile în care țările din UE trebuie să facă progrese în contextul migrației. În primul rând, este necesară îmbunătățirea procedurilor administrative pentru a evita tensionarea sistemelor de imigrație și azil, chiar și în cazul unei creșteri semnificative a imigrației, precum cea din perioada 2015-2016. În al doilea rând, trebuie creat un sistem de informații online eficient prin care migrații, refugiații și solicitanții de viză să poată fi informați cu promptitudine și în mod corespunzător.

Dezvoltarea în continuare a tehnologiei informației este, de asemenea, crucială, deoarece a devenit clar în prima jumătate a anului 2020 că activitatea profesională și comunicarea pot deveni extrem de dificil de realizat în absența unui fundal tehnologic adecvat, mai ales în condițiile în care nu există o altă alternativă. Comutarea online poate permite economiei să nu fie nevoită să se închidă complet în situații de urgență similare. Nu în ultimul rând, țările din cadrul UE trebuie să își reducă dependența de forța de muncă imigrantă și să reducă vulnerabilitatea pe piața muncii a acestui grup prin modificări legislative.

5. Bibliografie

1. Avato, J., J. Koettl, and R. Sabates-Wheeler (2010), "Social Security Regimes, Global Estimates, and Good Practices: The Status of Social Protection for International Migrants". *World Development* 38 (4), 455–466.
2. Barrero, J. M., Nicholas, B., & Steven J. Davis (2021), "Why working from home will stick", National Bureau of Economic Research No. w28731.
3. Bodvarsson, Ö. B., Van den Berg, H. (2013), "The economics of immigration: theory and policy"
4. Boeri, T., A. Caiumi, and M. Paccagnella (2020), "Mitigating the work-security trade-off", *COVID Economics* No. 2
5. de Haas de, H., Czaika, M., Flahaux, M.-L., Mahendra, E., Natter, K., Vezzoli, S. and Villares-Varela, M. (2019), "International Migration: Trends, Determinants, and Policy Effects" *Population and Development Review*, 45: 885-922
6. de Haas H., Natter K., Vezzoli S. (2018), "Growing Restrictiveness or Changing Selection? The Nature and Evolution of Migration Policies", *International Migration Review* Vol. 52
7. Dustmann, C., A. Glitz, and T. Vogel (2010), "Employment, wages, and the economic cycle: Differences between immigrants and natives", *European Economic Review* 54 (1), 1–17.
8. Estevens, J. (2018), "Migration crisis in the EU: developing a framework for analysis of national security and defence strategies", *Comparative Migration Studies* No. 6

9. Eurofound și Organizația Internațională a Muncii (2017), "Working anytime, anywhere: The effects on the world of work. Technical report", Publications Office of the European Union and the International Labour Office
10. European Asylum Support Office (2020), "Annual Report of the Situation of Asylum in the European Union"
11. Fasani, F. and J. Mazza (2020), "A Vulnerable Workforce: Migrant Workers in the COVID-19 Pandemic". Luxembourg: Publications Office of the European Union
12. Fasani, F. and J. Mazza (2020), "Immigrant Key Workers: Their Contribution to Europe's COVID-19 Response", IZA Discussion Paper No. 13178
13. Fix, M., Papademetriou, D. G., Batalova, J., Terrazas, A., Lin, S. Y., & Mittelstadt, M. (2009), "Migration and the global recession", Migration Policy Institute
14. Guadagno, L., (2020), "Migrants and the COVID-19 pandemic: An initial analysis", Migration Research Series N° 60. International Organization for Migration
15. Haller M., Verwiebe R. (2016), "Central Europe as a space of transnational migration: An introduction to the contributions in this issue"
16. Martin, L., Hauret, L., Fuhrer, C. (2022), "Digitally transformed home office impacts on job satisfaction, job stress and job productivity. COVID-19 findings", Plos one 17(3): e0265131
17. Sostero, M., Milasi S., Hurley J., Fernández-Macias E., Bisello M. (2020), "Teleworkability and the COVID-19 crisis: a new digital divide?", European Commission

***Agenția ONU pentru Refugiați: "[Situația refugiaților din Ucraina](#)", accesat 15.05.2022

***António Guterres, 2020: "[Planul global privind răspunsul umanitar în contextul COVID-19](#)", accesat 15.05.2022

***Eurofound, 2022: "[Anticiparea și gestionarea impactului schimbărilor](#)", accesat 12.06.2022

***IMF, 2022: "[World Economic Outlook database: April 2022](#)", accesat 12.06.2022

*** Institutul Lowy: "[Indicele de performanță Covid](#)", accesat 15.06.2022

*** Universitatea Johns Hopkins: "[Centrul de Resurse Coronavirus](#)", accesat 15.06.2022

Migrația internațională a forței de muncă implicații asupra țărilor gazdă și de origine în contextul pandemiei Covid-19. Gál Erzsebet FINAL

ORIGINALITY REPORT

9%

SIMILARITY INDEX

4%

INTERNET SOURCES

0%

PUBLICATIONS

5%

STUDENT PAPERS

PRIMARY SOURCES

1	Submitted to West University Of Timisoara Student Paper	5%
2	www.europarl.europa.eu Internet Source	1%
3	ec.europa.eu Internet Source	1%
4	eur-lex.europa.eu Internet Source	1%
5	www.ziarebotosani.ro Internet Source	1%
6	diaspora.gov.ro Internet Source	<1%
7	www.money.ro Internet Source	<1%
8	Submitted to Alexandru Ioan Cuza University of Iasi Student Paper	<1%
9	old.fonduri-ue.ro Internet Source	<1%

Exclude quotes   On

Exclude matches   < 27 words

Exclude bibliography   On